JUOZAS ERLICKAS

KALENDORIUS

TYTO ALBA

JUOZAS ERLICKAS

KALENDORIUS

VILNIUS 2015

UDK 821.172-7
Er-115

ISBN 978-609-466-134-1

© Juozas Erlickas, 2015
© „Tyto alba“, 2015

SAUSIO 1 DIENA

Ar mes gyvename mūsų laikais?

Visados laukiu Naujųjų. Viskas mano gyvenime bus kitaip, viską aš darysiu naujai!

Bet jau sausio pirmąją viskas nueina po senovei.

Tad sausio antrąją vėl imu laukti Naujųjų...

Smagu, kai yra ko laukt.

SAUSIO 2 DIENA

Dialektinis materializmas

Girdžiu balsus: gyvename geriau negu pernai, o po metų gyvensim geriau nei šiemet.

Mąstau: o po šimto?

Padarau šimtą.

Tikrai geriau!

SAUSIO 3 DIENA

Praktinis idealizmas

Būna, išeini gatvėn ir atrodo, kad visi žmonės – ne vilkai, o broliai.

Vaikšto atsargiai, tarsi bijodami kits kitą užgaut, tiesia rankas, lyg norėdami apsikabint, o kartais net puola ant kelių sakytum trokšdami atsiprašyt.

O, kad taip kasdien būtų plikledis!

SAUSIO 4 DIENA

Gerą surasti sunku

Kiaurą dieną surūgęs slankioju po namus. Ir tas man blogai, ir kitkas...

– Įsimylėtum ir prašvistų pasaulis, – pataria pati.

Erzina... Žino, kad aš nenutuokiu, kaip įsimylima. Sako, tai jausmas, kai be tam tikro žmogaus gyvent nebegali. Bet kas gi tai per žmogus?

Visados juk antraip būna – su žmogum nebegali...

O tas, be kurio negalėčiau gyvent, turėtų vaikščiot apie mane ant pirštų galų, be žodžių atspėt ir išpildyt visus mano norus. Pats nekalbėt, tik klausytis mano pamokslų. O kai vis tiek susinervinčiau, jis turėtų spėti padavinėti man apysunkius daiktus ir, pabėgėjęs į kampą, taikiniu būt...

Aš tokių žmonių, išskyrus žmoną, nepažįstu.

SAUSIO 5 DIENA

Ne kiekvienas stuobrys sužaliuoja

Yra tipų, kurie ieško savęs. Bet jei tu būtum vertybė – kiti seniai tave būtų suradę. O jei niekas neieško... Kur tokį stuobrį dėtum?

Vieni, save suradę, ima bėgti nuo savęs.

Kiti – kovoja su savim.

O yra tokių, kurie net įveikia save.

Tie jau nebeskaitys mano knygos.

SAUSIO 6 DIENA

Neobiologija

– Kažin, ar tiesa, kad kiekviename žmoguje slepiasi žvėris? – domisi pati.

– Gal anuomet ir slėpėsi, – dūsauju. – Bet dabar – laisvė!

Užtat ir slepiuos lovoj.

– Žmonės, kurie nužmogėja, ima gyventi žmoniškai, – aiškinu.

– Tai nužmogėk!

...Išvarytas miškan, pastebėjau, kad žvėrys lengvai patenkina būtiniausius poreikius, turi laiko pailsėti, jiems nereikia dirbt kaip gyvuliams. Taip įsivaizduojam ir žmonišką gyvenimą.

Ar man sužvėrėt? Ar nužmogėt? Ką nors teks pasirinkt...

SAUSIO 7 DIENA

Tobulumui ribų nėra

Jei kitas turi daugiau už tave – atimk.
Jei negali atimti – padek.
Jei ir padegt nedrįsti – apmyžk.
Padegt ir apmyžt – priešingi veiksmai. Bet sieloj atoveiksmis toks pat.

SAUSIO 8 DIENA

Natūrali atranka

Toks tipas skundėsi patekęs į Lietuvos istoriją.

– Aš į daugsyk baisesnes istorijas esu patekęs, – raminau. – Sykį net policininkas vijos...

O Lietuvos istorijoj tik vienas kitas pensinykas tave pastebės.

Protingi tai Lietuvos geografijoj išsikėtoja.

SAUSIO 9 DIENA

Gerėjimo ženklai

Anava moteris savo kūną pardavinėja...
– Keturiasdešimt.
– O kiek sveriat?
– Aštuoniasdešimt.
Paskaičiavęs linkteliu: man tinka.
Viso labo 50 centų už gyvo svorio kg.
O juk pasūdžius užteks iki Velykų.

SAUSIO 10 DIENA

Geri pablogėjimai

Kai litras benzino kainuos šimtą, liausimės važinėję. Sulėtės tempai...

Pamiršim, kaip atrodo pasaulis, užtat prisiminsim, kas mūsų soduose.

Susipažinsim su žmonom ir vaikais.

Niekas nebesignalizuos, kad reikia skubėti – galėsim gyventi.

SAUSIO 11 DIENA

Žvelk arčiau

Štai išlenda iš televizoriaus tipas ir gąsdina:

– Kada nors čia niekas nebešnekės lietuviškai!

Na, nešnekės. Kas čia tokio?

Jeigu tu jau šiandien liautumeis šnekėjęs – argi nebūtų geriau?

SAUSIO 12 DIENA

Patriotai

Nuolat girdėti verksmai: remkim kultūrą! Žemės ūkį. Net verslą...

Visi besveikačiai, visi griūva... O kas paremtas pakyla – sprunka iš Lietuvos.

Ir tik vieni politikai nereikalauja, kad remtume politiką. Tik jie – išjuokti ir prakeikti – nepalieka Tėvynės.

SAUSIO 13 DIENA

Pasiekimai

– Jei mane išrinktų... Ot prisivogčiau! – svajoja kiemsargis.

– Iš kur žinai, kad ten vagiama? – klausiu.

– Žinau, ir tiek. Visi žino!

Todėl aš ir žinau, kad žinių visuomenė jau sukurta.

SAUSIO 14 DIENA

Lietuviškos gudrybės

Mes žinom, kad valdžia gadina žmones, todėl į valdžią ir išrenkam blogus.

Kam gerą gadint? Ir kiek toks pridirbs, kol pages!..

O va blogi dirba blogai, tad mažiau tepridirba.

Pagaliau – kur kitur tokius kišt?

SAUSIO 15 DIENA

Kam rūpi žmogus

Ar Europos viršūnių susitikime bent kas nors pasidomėjo: „O kažin kaip Juozas gyvena?“

Jaučiau nuoskaudą. Bet dabar jau galvoju: gerai. Ką gi mūsų viršūnė būtų atsakius?

– Nežinau...

Visiems tik nesmagumas.

SAUSIO 16 DIENA

Jautrumas

Skamba telefonas...

Mąstau: o gal kas nors kaip tik dabar šaukiasi pagalbos?

Ilgai klausaus šito liūdno garso. Mano akyse – ašaros.

SAUSIO 17 DIENA

Nejautra

Prieš dvidešimt metų ji man sakė: „Be tavęs negalėsiu gyvent.“

Šiemet pamačiau Kalvarijų turguj: atrodė net labai gyva.

Kaip tai mane įskaudino!..

SAUSIO 18 DIENA

Visur tas pats

Gatvėj strykčioja toks tipelis.

– Aš gėjus! Aš gėjus!

– Na, gėjus.

Matydamas, kad man vis vien, anas liaujasi ir grįžta pas žmoną.

Pažįstu aš tą žmoną. Jos vardas Petras. Kartais pasišnekam.

– Sunku su vyrais, – skundžiasi.

– Ir su moterim nelengva, – dūsauju.

Pasiguodžiam – ir lengviau.

SAUSIO 19 DIENA

Gėris slypi visur

Matas aiškino:

– Gėjų vis daugėja todėl, kad jie nesinaudoja kontraceptinėm priemonėm.

– Kas bus, kai mūsų beliks mažuma? – klausė Jonas. – Gal jau dabar eit apkasų kast?

– Kažin, ar jie naudos tradicinę ginkluotę. Gal mus visus...

– Vajė! – šaukėm.

Matas ramino:

– Mylėsitės terpu savęs ir būsit laimingi. Ir gal kaip tik bus geriau! Jei visi viso pasaulio vyrai mylės vyrus – išnyks karai. Užuot žvanginę ginklais – auskarais skimbčiosim.

Visi tada pagalvojom: „O gal tikrai nėra blogo, kuris neišeitų į gera?“

O gal net iš pat pradžių tai buvo gera, tik dabar išeina į daugsyk geresnį...

SAUSIO 20 DIENA

Kliūtys kelyje

– Kur einame?

Nuo neatmenamų laikų vyrai kėlė šį klausimą. Ypač tie, kurie viršija šimtą.

Moterims gi visuomet labiau rūpėjo kitkas:

– Kada pareisi?

Velkam tą klausimą it plūgą... O tuščiom gal seniai būtume nuėję.

SAUSIO 21 DIENA

Nustok rūpintis ir pradėk gyventi

Prisimenu, skundžiaus:

– Girdėjau, kad eurą įvedus kainos suapvalės...

– Puiku! – džiūgavo kiemsargis.

– Suapvalės į blogąją pusę!

– Kvaily! Tu į moteris pažvelk!

Pažvelgiau... Ramiau tapo.

Apvalumai neturi blogosios pusės.

SAUSIO 22 DIENA

Keisti žmonės

Vakar pergulėjau su kaimyne.

Šįryt atėjo kaimynas. Jis mat nepatenkintas!

– Nė nemanau tave patenkint, – aiškinu. – Tu man nemielas.

Ko tik žmonės neprasimano! Ar aš vienas turiu stengtis, kad visiems būtų gerai?

SAUSIO 23 DIENA

Rimtos patirtys

– Bijau žmonos, – skundžiaus kiemsargiui. – Turbūt esu gėjus.

– O kaip blaivas jauties? – klausė šis.

– Tada nėmaž nebijau.

– Tu dar tebeieškai savęs, – išaiškino senis.

Paskui štai ką pridūrė:

– Kai aš buvau gėjus, man visos moterys atrodė baisios. Bet sykį išsirengiau, atsistojau priešais veidrodį ir valandą aiškinau sau: aš vyras! aš vyras!.. Ir kaip ranka nuėmė!

Labai stebėjaus ir žadėjau pats tai išbandyt.

SAUSIO 24 DIENA

Viskas įmanoma

Sykį atėjo pirmadienis.

– Sakiau, kad čia nebesivalkiotum, – primenu.

Man patinka šeštadieniai. Aš norėčiau, kad šeštadieniai būtų kasdien.

– Taip negali būt! Tai prieštarauja gamtos dėsniams, – aiškina žmona.

– Šeštadienis nėra gamta! – atkertu.

Aš pats gi tikrai esu gamtos dalis ir turiu dėsnius, kuriems žmona nuolat prieštarauja.

Ir jau šitiek metų...

Vadinasi, gali būti ir tai, kas prieštarauja gamtos dėsniams.

SAUSIO 25 DIENA

Viskas susiję

– Viskas yra iš atomų, – dėstau. – Atomas turi branduolį, sudarytą iš protonų, o apie branduolį skrieja elektronai. Todėl aš negaliu sėdėti namie. Jei sėdžiu ant kėdės, į mane skverbiasi kėdės elektronai ir aš nuolat kėdėju. Ilgai sėdėdamas išvis tapčiau kėde.

Einu pro duris.

– Ilgai būdamas su tavim, aš durnėju dėl tos pat priežasties, – paaiškinu žmonai.

Matau, ji nesuvokia. Taip yra dėl to, kad protingi elektronai daugsyk sunkesni, skrieja lėčiau ir jiems sunkiau prasiskverbt į kitą kūną.

Kitaip nė nepaaiškinsi, kodėl mes taip greit iškvaištam ir taip lėtai proto įgyjam.

SAUSIO 26 DIENA

Paskutinės valandos

– Ką tu darysi, kai karas kils? – domisi žmona.

– Pasislėpsiu po lova, – atsakau.

– O jei rusas į namus ateis?

– O tu rusą į lovą pakviesk.

– Bet ar neimsiu kolaboruot?

– Pasikolaboruosi ir praeis.

Suderinus pozicijas ramiau tapo.

SAUSIO 27 DIENA

Šauktinių atsakomybė

Svarbu, kas šaukia. Jei šūkauja žmona, man nepatinka.

Jei šūkteli kaimynas, suklūstu: gali būt ir smagu.

Bet jei šūkalioja iš matymo televizoriuj pažįstami tipai...

Būkim atsargūs. Gerą žmogų ten retai rasi.

SAUSIO 28 DIENA

Rinktiniai ir šauktiniai

Rinktiniai niekada nebus šauktiniai. Gali šaukti, kiek nori, – jie neišgirs.

Tiesa, rinktiniai kartais šaukia ant kits kito, mat nepasidalina grobio.

Šauktiniai gali tapti rinktiniais. Taip būna tada, kai po mūšio, išmėtytus gabalais, juos surenka ir užkasa žemėn.

SAUSIO 29 DIENA

Tautiška apsauga

– Mes iškepėm didžiausią pasaulyje šakotį! – pučiuos.

– Kodėl jūs taip šakojatės? – stebisi belgai.

– Ogi užtversim visus kelius savo šakočiais...

Anokia garbė agresoriui tanko vikšrais šakotį sutraiškyt. Visi užjuoks.

SAUSIO 30 DIENA

Tamsuoliai

Jūs baiminatės, kad sunku bus priprasti prie svetimtaučių, mat jie kitos kultūros, kito tikėjimo, kitos spalvos...

Apsimetėliai! Jūs gi nėmaž nesidomit kultūra. Į bažnyčią irgi nevaikštot. O kokia jūsų spalva po savaitės gėrimo?

Kažin ar anie tamsiau atrodys.

SAUSIO 31 DIENA

Diskriminacija

Jeigu juodas pavadins mane baltaskūriu ar net baltašikniu, aš neįsižeisiu. Tai tiesa.

Jei gėjus vaipysis iš manęs, kad gyvenu su žmona, vėlgi nebėgsiu skųstis. Taip yra.

Ir tik aš neturiu teisės nei pasivaipyt, nei pavadint... Baltas ir žmonos užguitas.

VASARIO 1 DIENA

Egzotika

Visi skundžiasi, kad trūksta pinigų, bet niekas – kad proto.

Visi žino: tie dalykai kažkaip susiję...

Bet gal ne pas mus.

VASARIO 2 DIENA

Gerumo ribos

Gerai gyventi – kenksminga: pripranti ir imi reikalauti, kad būtų dar geriau.

Kiti sako: žmonės pripranta ir prie blogo gyvenimo.

Tie bent jau nereikalauja didesnių dozių.

VASARIO 3 DIENA

Nusivylimai

Aš žinau tris ėjimus pele, o žmona – keturis. Todėl nuolat ją skatinu:

– Eik į verslą! Eik!

Aš pats neinu todėl, kad nepatinka. Bet žmonos verslinykės tai norėčiau! Jos verslo centre galėčiau baseino prižiūrėtojas būt. Plaukia barakuda, aš – capt už peleko.

Barakudos gi nuolat įsimeta į verslo centrus. O kam jos mano žmonai?

Dar aš galėčiau gert su žmonos verslo partneriais, nes maniškė blaivininkė.

O jei žmona būtų stambi verslinykė, viena iš tų, kur valdo Lietuvą, – galėčiau ir pavaldyt.

Regis, turint tokį pagalbininką, tik eik, sukis, plėtok...

O ta nė krust. Niervas ima.

VASARIO 4 DIENA

Išsipildymai

– Kai kils karas, aš imsiu turčius puldinėt, – gyrėsi Mažiulis.

– Aš – beturčius! – grūmojo Didžiulis.

– O aš – moteris! – rėkavo Gražulis.

Visi už viską atsiims.

VASARIO 5 DIENA

Horizontai

Smurtauti artimoj aplinkoj – natūralus vyro poreikis. Bet mums tai draudžiama.

Kiti moka susitvarkyt. Štai rusai išsiunčia savo vyrus į Kaukazą, Ukrainą...

Kitur į aplinką žiūrima plačiau.

VASARIO 6 DIENA

Geros savijautos receptai

Jei pasirišęs virvę šoki nuo dangoraižio, pasigamini adrenalino tik sau.

Jei šoki be virvės – pagamini visiems.

Nesidrovėkim širdies gerumo – tebūnie šventė ir tiems, kam nepasisekė gyvenime.

VASARIO 7 DIENA

Smulkios paslaugos

Skambina iš ministerijos:

– Atvažiuokit. Nebegalim susitvarkyt.

Atvažiuoju ir viską sutvarkau. Vienus pridaužau geležiniu strypu, kitiems ir diržo gana. Bet dažniausiai tenka keletą nušaut.

Jei ne aš – viskas čia būtų dar blogiau.

VASARIO 8 DIENA

Žvelkim graikiau

Užuot smerkę kitus, pagalvokim: „O kaip patys elgtumės jų vietoj?“

Jei kokiai nuo teršalų apkvaišusiai lydekai įsakius, pabustume Graikijoj... Bene pultume prie darbo, kai toks mėlynas dangus? Ar neišsidrėbtume šiltuos pajūriuos? O gerai atsipūtę nejaugi skriaustume savo senelius ir neįgalinčius valdininkus?

Ir jei taip pučiamės Lietuvos praeitį prisiminę, tai kas būtų, jei graikišką turėtume?

VASARIO 9 DIENA

Šūdvabaliai

– Nešvaru politikoj, – dūsauja politikai.

Bet neina kitur. Jiems patinka būti nešvariose vietose.

Yra rūšių, kurios nė neišgyventų kitur.

VASARIO 10 DIENA

Jaunieji verslininkai

Įkūriau pigių skrydžių bendrovę.

Tik dešimt litų – ir leki pro mano kambario langą.

Aukštas tryliktas – tai visados paskutinės minutės skrydis.

VASARIO 11 DIENA

Prieštarų išpriešinimas

Dažnai tenka girdėt: prieštaringos reputacijos verslininkas... politikas... Atseit, tai tipas, kuris panorėjęs atlieka savo darbą sąžiningai, o kai nenori – ne.

Vis daugėja ir prieštaringai vertinamų menininkų, kurie gamina prieštaringai vertinamus meno kūrinius.

Bet jei chirurgas palieka jūsų pilve peilį – ar tai prieštaringai vertinama operacija?

Ar kam nors teko regėti prieštaringai vertinamą gaisrininką, elektriką?..

Ne, nes vieni tokie sudegė, o kitus seniai nutrenkė elektra.

Likę gyvi išmoko atlikt savo darbą.

VASARIO 12 DIENA

Iškrypimai

Vis mąstau: jei Donelaitis gyventų šiais laikais... Negi ir tas imtų kurti šiuolaikinį meną?

O juk nenustebčiau.

Šie laikai labai gadina žmogų.

VASARIO 13 DIENA

Talentai

Jeigu ponia man šūkteltų:
– Paimk!
Aš kad stverčiau ją!..
O jeigu pats sau šūktelčiau:
– Paimk!
Griebčiau alaus ar degtinės butelį...
– Paimk! – šūkteli žmona.

Pabrukęs uodegą, imu šluotą, siurblį, grindų skudurą...

Kokios skirtingos, bet teisingos reakcijos! O juk niekas specialiai manęs neapmokė.

VASARIO 14 DIENA

Lyčių trauka

Rymojau prie upės... Toks žmogelis plaukė ant ledo lyties ir rankom man mojo...

Ir aš jam pamojau... Kas žino, gal ir laimingi būtume kartu...

Grįžęs pas pačią, ilgai į skreitą verkiau.

VASARIO 15 DIENA

Papratimo reikalas

Kai buvau netradicinės orientacijos, tai uždaroj patalpoj nuolat atsitrenkdavau į sienas, o eidamas laukais – į medžius.

Ir aš nė neįsivaizdavau, kad gali kitaip būti!

VASARIO 16 DIENA

Laisvė (1)

– Pirmyn! – riktelėjau.
Ir vis tiek drybsojau lovoj.
Gal į krosnį įlįst?
Ne! Skrisiu į Tailandą.
Nuskridau, bet nelipau iš lėktuvo.

VASARIO 17 DIENA

Tobulėjimo link

Jūs taip išdidžiai pareiškiat: mes nežiūrim televizoriaus!

O mes nežiūrim į gamtą ir į moteris. Mes einam toliau.

Mums nerūpi jaunimas, švietimas, kryptis, ateitis... Visa tai mes jau praėję.

Šeima, Tėvynė, Europa – irgi praeitas etapas.

Ir laimė – toli. Bet ne priekyje. Mes jau buvom laimingi.

Nieko nebeatimsit.

VASARIO 18 DIENA

Žinių visuomenės posūkiai į nežinią

Žinau, kad internete galiu rasti viską. Bet nežinau, ko ieškot.

Žinau, kiti dienom naktim ten klaidžioja. Jų veidai išblyškę, o akys raudonos, lyg būtų raudoję dėl to, ko neranda.

Vis dažniau pagalvoju, kad kitiems labiau trūksta...

VASARIO 19 DIENA

Lietuviški lūkesčiai

Yra veikėjų, kurie vaiposi: jūs norėtumėt, kad viskas jums nukristų iš dangaus.

Taip, aš norėčiau.

Aš esu buvęs labai turtingų žmonių namuose ir supratau: tiek, kiek jie turi, uždirbti neįmanoma. Prisivogti – irgi ne.

Vadinas, visa tai jiems nukrito iš dangaus.

VASARIO 20 DIENA

Jūsų pozicija

Paskambina kažkoks tipas ir sako:

– Jūsų sūnus sukėlė avariją, sumušė policininką ir šiuo metu sėdi areštinėj. Atneškit dešimt tūkstančių – viską sutvarkysim.

Jūs daugsyk girdėjote, kad šitaip sukčiai išvilioja pinigus. Be to, puikiai matote, kad jūsų vienturtis dabar sėdi kitoj stalo pusėj ir srebia barščius. Bet vis tiek surenkate pinigus ir skubate į sutartą vietą.

Tai tikra tėviška meilė. Akla.

Todėl nesistebėkit, jeigu sūnus bus kurčias, kai maldausit nemušti per galvą.

VASARIO 21 DIENA

Mano pozicija

Jei mano sūnus būtų vadybininkas, aš klausčiau:

– Jūs vadybininkas, o sūnau?

– Taip, sere, – atsakytų. – Vadybininkas.

Aš – paukšt! – pagaliu jam į kaktą.

O jei mano sūnus būtų policininkas, tai galėtų eiti mano pėdom, kol rastų mane begulintį krūmuos. Tegu atneša degtinės.

Kiti mano vaikai tegu eina agurkų skint.

Viena žmona tegu namie sėdi.

Kita – grožio salonui vadovauja, gražuolių mudviem su policininku atsiunčia.

Tiesa, dar kaimynui paskambint, papasakot, kaip aš susitvarkęs. Tegu niršta.

VASARIO 22 DIENA

Vargšai žmonės

– Jūs turite laiko? – stabdau gatvėj poną.

Ne, jis neturįs.

– Gal žinote, kas galėtų turėt? Aš ne vietinis...

Ponas eina šalin.

Neturtėliai nervingi. Bet kaip jie sugeba laiką iššvaistyt?

VASARIO 23 DIENA

Apie bėgantį laiką

Ponas B. yra labai vikrus ir žvalus lietuvis. Jis visą laiką skuba ir turi be galo daug reikalų.

O kartais jis išgeria ir nustoja skubėjęs. Net ir namo nebeina. Randu jį vidurnaktį prie paminklo ir sakau:

– Važiuojam!

– Ū, – atsako B.

– Ū-ū, – švilpauja pasiklydęs vėjas.

– Ū-ū-ū, – pritaria vėluojantis traukinys.

Ir šitokie jie man daug gražesni už skubančius.

Aš ir pats neskubu. Žinau, kad suspėsiu.

VASARIO 24 DIENA

Laiškanešys skambina du kartus

Kai jis paskambino pirmą kartą, aš dar miegojau.

Kai paskambino antrą, gulėjau ir svarsčiau: skambins trečiąkart ar ne?

Nuojauta kuždėjo: skambins. Sugraibęs po lova kirvį, atidariau duris...

Sveikam žmogui ir dviejų skambučių per akis.

VASARIO 25 DIENA

Kaip pagadinti pradžią

– Brlbrlblrūū... – aiškino televizoriuj kažkoks tipas.

„Viską jie žino!“ – galvojau.

Liūdna pasidarė.

O dar pagalvojau: „Koks nuostabus mūsų jaunimas!”

Visai nyku tapo.

VASARIO 26 DIENA

Tikėkim, kad gyvenimas gerėja

Senelis Rėmelis pasakojo:

– Moterys nežiūri į mane todėl, kad bijo įsimylėti.

Senelis Dūmelis atkreipė dėmesį į meilės techniką:

– Eidamas pas moteris visuomet pasiimu bizūną, mat nenoriu, kad mane muštų pagaliu.

O senelis Katelis apibendrino:

– Su metais vyras tampa vis įdomesnis.

Taip taręs, pakilo ir pirsčiodamas peržengė patalpas.

Mes, jaunesni karininkai, stebėjomės, žymėjomės ir pavydėjome.

VASARIO 27 DIENA

Spinduliai rūke

Ar aš kada nors permiegosiu su moterim?

Nemanau. Išmiegoti aš mėgstu, bet permiegoti... Labai jau mane gąsdina šitas „per“.

Žmogus išvažiavo.

Ir – žmogų pervažiavo.

Jaučiat skirtumą?

VASARIO 28 DIENA

Išmanūs intymūs santykiai

– Einam į lovą.
– O kas ten bus?
– Ot pamatysi!
Užkuriu lovoj laužą ir kepu bulves.

VASARIO 29 DIENA

Didžiausi gamtos stebuklai

Vėl krinta sniegas. Einu prie lango.
Ne, tai tik kiemsargis nukrito nuo stogo.
Ir atlėgsta širdis. Pagaliau pavasaris!

KOVO 1 DIENA

Sparnai

Prisimenu: pavasarį vyrai eina pas moteris. Bet neprisimenu, kodėl.

Nuėjęs ilgai galvojau, paskui tariau:

– Gal pažaisim?

– Pažaiskim, – atsiduso ji.

Išsitraukiau šaškių lentą...

Gerai sekasi! Gal net damą nukirsiu...

KOVO 2 DIENA

Iškovojimai

Ji atidaro duris.

– Gali eit, kur akys veda!

Aš atsisėdu prie televizoriaus.

– Gali šnekėt, ką širdis geidžia!

O juk vos prieš trisdešimt metų ir įsivaizduot negalėjom, kad šitaip gyvensim!

KOVO 3 DIENA

Pagerėjimai

Sakau: tik džiaugtis reiktų, kad kainos kyla.

Valgom vis brangesnį maistą, brangesni mūsų rūbai, daiktai...

Argi tai ne gyvenimo kokybės ženklai?

KOVO 4 DIENA

Atbuliniai

Pastebėjau: kad ir kiek darbdavys keltų atlyginimus, darbuotojas niekados neims rėkt: „Stop! Ką jūs darote! Man jau gana!“

Tai reiškia, kad darbuotojas nėra sąmoningas.

Kažin, ar tokiam išvis galima leisti ką nors dirbt.

KOVO 5 DIENA

Pažinimo kelias

Manot, jūsų vaikai gyvens geriau už jus? Bet jei bus tokie pat durni, tai ir gyvens taip pat. O kaip jie bus gudresni, jeigu tai jūsų vaikai?

Bet gal – ne jūsų?

Tai vienintelė jūsų viltis.

KOVO 6 DIENA

Sėkmingi bandymai padėti žmogui

Išėjęs iš namų kiemsargis skundėsi:

– Kiek yra gyvenime kelių, kuriais galėjau nueit! O kiek moterų, kurios galėjo tapti mano žmonomis! Visai kitokį gyvenimą galėjau nugyvent...

– Nieko tu negalėjai, – atsakiau. – Visur būtum ėjęs taip pat. O būtum kitą vedęs – vis tiek ana būtų ragana.

– Kodėl? – šaukė senis.

– Todėl, kad tu durnas.

Kiemsargis padėkojo ir nuėjo namo.

KOVO 7 DIENA

Namų sistemos

Pavydžiu tiems, kam įdomu bendrauti su savim. Kartais ir aš pabandau.

– Ką jūs veikiate šiandien vakare? – klausiu.

– Namie sėdžiu, – atsakau.

– Nueitum kur nors...

– A kad nežinau, kur...

Tai ką su tokiu šnekėt?

KOVO 8 DIENA

Nerimas

Mano pati vonioj guli, aš – tualete sėdžiu.
Gal nieko čia tokio...
O jeigu tai – meilė?

KOVO 9 DIENA

Klasikos klastos

Dirstelėjau pro langą – toks saulėtas rytas... Pagautas įkvėpimo, rašiau: „Pavasario saulė prašvito meiliai ir juokiasi, širdį vilioja...“

Perskaičiau žmonai. Ši tarė:

– Taip jau rašė Maironis.

– Na ir kas! – šūktelėjau. – Ką Maironis parašė, to jau niekam nevalia pakartoti, a ne? Pamanykit! O jei Maironis kam nors yra taręs „labą dieną“? Gal ir to aš nebegaliu sakyt?

Pabrukusi uodegą, pati nudūlino į kertę, o aš toliau rašiau: „Iškilo į dangų aukštai vieversiai – čirena, sparneliais plasnoja...“

Gal ir taip anas rašęs?

Kas man rūp!.. Imsi galvot, kas ką leptelėjęs, – pats nieko nebeparašysi.

KOVO 10 DIENA

Tuščios viltys

Praėjo žiema... Ir pavasaris praeis...
Ateis ir praeis vasara... Paskui – ruduo...
Galvoju: ir ko jie čia valkiojasi?

KOVO 11 DIENA

Laisvė (2)

– Aš nelaikau šlapimo! – pareiškė senelis Rėmelis. – Jei laikyčiau... Kas iš to būtų?

– Kas ten bus!.. – juokėmės.

– Aš ir pinigų nelaikau, – tęsė Rėmelis. – Nei tarnų, nei gyvulių... Ničnieko!

Visi prisiekėm taip gyvent.

KOVO 12 DIENA

Svarbios smulkmenos

Štai dažnai pasitaikanti situacija: pramušu galva sieną, randu kaimynus.

– Sėdėkit, – raminu. – Aš trumpam.

Bet galva įstringa skylėj – negaliu nei priekin žengt, nei atgal trauktis. Kaimynai daužo per snukį, o namiškiai spardo į užpakalį.

Jaučiuos tikrai įdomus Europai.

KOVO 13 DIENA

Kaip juos atskirti

Yra ypatingai svarbių asmenų. Bet paklausk tokio:

– Ar jūs ypatingai svarbus asmuo?

– Ką jūs! – išsisukinės. – Aš toks pat kaip visi.

Užmaunam ant galvos kibirą.

Su kibiru ant galvos visi atrodo juokingai. Bet ypatingai svarbūs – ypatingai.

KOVO 14 DIENA

Gelmės

Mėgstu ant grindų pastovėt... Bet kažin kas ten, po grindimis?

Paimu kirvį ir iškertu skylę. Panašu į tam tikrą vietą... Pritupiu ir padarau.

O ten, pasirodo, žmonės begyveną! Koks kilo triukšmas...

Labai stebėjaus, kad yra žmonių, kuriems tenka skylėse gyvent.

KOVO 15 DIENA

Diagnostika

Skaitydamas šį sakinį jūs laukiate, kas bus toliau.

Ties šituo pajuntate, kad nieko nebus.

O dabar susimąstote: „Kam visa tai?“

Jūs – laukianti permainų, jautri ir mąstanti būtybė.

Tokiems dar ilgai teks laukt.

KOVO 16 DIENA

Kito kelio pradžia

Žiūriu televizorių ir bunku. Vakar taip buvo ir ryt taip bus. Imu priedėlį...

– Ką darai? – rėkia žmona.

Bet kai nieko nedarau, ana vėl ima rėkt:

– Daryk ką nors! Daryk!

Išjungiu televizorių. Žiūriu į žmoną ir bunku.

Aišku, galima ir žmoną išjungti, bet...

Mečiau ten viską ir išėjau iš namų...

Einu užsimerkęs. Kad ir į ką žiūrėčiau – bunku.

Dar nežinau, kur nueisiu.

KOVO 17 DIENA

Japoniškas

Dangus be žvaigždžių...
Padegu sau kelnes.
Vienišas žiburėlis tamsoj...

KOVO 18 DIENA

Pasirinkimas

Sustojęs Kryžkalnyje, mąsčiau: „Keliausiu prie jūros – durnas būsiu. Nenukeliavęs grįšiu į Vilnių – dar durnesnis. O jei suksiu Tauragėn arba į Šiaulius – tai visiškas durnius, nes ten man išvis nėr ką veikt."

Padėtis atrodė beviltiška.

Ir tik leidžiantis saulei prašvito galva: „Ogi pasiliksiu Kryžkalny! Čia gyvena tie, kurie irgi kažkada kažkur skubėjo... stabtelėjo... susimąstė..."

Kai visi ims mąstyti, Kryžkalnis bus didžiausias miestas Lietuvoj.

KOVO 19 DIENA

Neprisitaikę prie Lietuvos

Sykį regėjau ligonį, kuris nešė daktarui savo išmatų.

„Šitas ilgai negyvens...“ – pagalvojau.

O kitas gyrėsi: „Širdį atidaviau žmonėms!“

– Mulki! Tu pinigus atiduok.

Beširdžių pas mus ir taip per akis.

KOVO 20 DIENA

Kaip tai sutvarkyti

Jei žmogus giriasi: „Aš tvirtai stoviu ant žemės...“

Tegu stovi. O jūs kasate aplinkui, kol jis prasmenga.

Bet galva gali kyšot. Ir tegu jis kalba ką nors svarbaus.

KOVO 21 DIENA

Kaip sutaupyti

Mėgstu oro balionais skraidyt. Dažnai viršiju greitį ir sustabdo policininkas.

– Jūs girtas! – sakau. – Papūskit.

Policininkas pripučia balioną, ir aš toliau skrendu.

KOVO 22 DIENA

Specialiosios priemonės

Jei pakliuvote į kamštį, netinka keiktis, spjaudytis, o tuo labiau – mobiliuoju telefonu išplūst niekuo dėtus artimuosius.

Atsipalaiduokite ir apsižiūrėkite. Gal rasite kamščiatraukį.

Dar geriau apsižiūrėję, ko gero, rasit ir keletą butelių.

Vieną atkimškite ir išgerkite. Paskui antrą, trečią...

Pabaigęs ketvirtą pamatysite: jokio kamščio nėra!

KOVO 23 DIENA

Kad kelias nedulkėtų

Blogam vairuotojui ir policininkai trukdo. O geras vairuotojas jų nė nepastebi.

Aišku, jei vairuoji atsipalaidavęs, atsisegęs diržus ir atsigėręs alaus, būna, kad ir pastebi: anava policininkas su lazdele!

Antanas sako: jis nori tave prajuokint. Atseit dažnas kvatoja ir pirštą pamatęs. Čiagi – lazdelė! Šypt, vypt – ir apsnūdimo kaip nebūta.

Užtat ir aš policininkui vis ką nors parodau. Knygą, domkratą, butelį... Kartais net kūdikį pro langą kyšteliu.

O būna – tik liežuvį.

Ne taip jau svarbu, ką tu rodai. Svarbu dėmesys žmogui.

KOVO 24 DIENA

Naujieji pilėnai

Prisimenu: važiavo Maironis pro Trakus ir verkė jam širdis. Mat buvo tik viena pilis ir ta pati sugriuvus.

O važiuotų jis šiandien!.. Pro Trakus, Molėtus, Ignaliną... Kiek pilių!.. Kai kurios net be leidimo statytos, o niekaip nenugriausi.

Tai būtų seneliui džiaugsmo!

KOVO 25 DIENA

Romantika

Senis Kudirka visą naktį bildėjo už sienos.

– Tai bene vėl varpą kėlei? – rytą žegnojosi pati.

Kasdien vis mažiau vilties. Bet gerai, kad žmogus turi svajonę.

KOVO 26 DIENA

Rūkas

Šįryt miestą užplūdo rūkas. Ir mano galvoje rūkas. Ir cigaretę rūkau.

Žmonės klaidžioja po rūką.

– Eikite ten, – rodau.

Jie nueina ten, o aš – į priešingą pusę.

Man ne pakeliui su lengvatikiais.

KOVO 27 DIENA

Mentalitetas

Tamsi naktis, tolimas kelias... Visai jėgų nebėr...

Bet štai tolumoj suspindi žiburėlis – ir jau lengviau. Ilgai ėjęs prieinu trobelę ant vištos kojelės.

Nukertu kojelę. Trobelė nugriūva. Žiburėlis užgęsta.

Ir aš nuliūdęs vėl dūlinu į tamsą.

KOVO 28 DIENA

Rūstūs laikai

Gatvėj žmogus man padavė ranką...

Parsinešęs ranką namo, svarsčiau: išsivirti ir suvalgyti šiandien ar susūdyt ir pasidėt Velykoms?

Dar galvojau: „O kodėl tas žmogus padavė man savo ranką? Ar aš taip prastai atrodau, ar jam galvoj negerai?“

KOVO 29 DIENA

Drąsiųjų keliai

Anava mažas senelis kad strykčioja didelėj parduotuvėj: kainos per aukštai!

Aš gėdinu: pasiekėm Europą! NATO pasiekėm!

Pasieksim ir varškę!

KOVO 30 DIENA

Sunki laimė

Drybsojau kieme... Staiga iš dangaus tekšt šimtas litų.

O sykį šlumštelėjo skalbyklė, viryklė, duslintuvas ir maišytuvas su kriaukle.

Bet kai stambūs daiktai krenta, nėra malonu.

Užtat valdžia vis primena: nelaukim, kol viskas nukris iš dangaus.

KOVO 31 DIENA

Naudokitės vidinėmis galiomis

Štai jūs pareiškiate sau:

– Aš galiu tai padaryti!

Jūsų tikėjimas tvirtas, jūs neabejojate, kad galite. Ir gyvenimas atrodo šviesesnis.

Todėl dar tvirčiau pareiškiate:

– Bet aš nenoriu to daryt!

Ir tampa dar šviesiau.

BALANDŽIO 1 DIENA

Pilnatvė

Žvalus pakilau iš lovos ir atlapojau langus, idant išskristų naktinės plaštakės.

Visi dvylika mano vaikų murksojo prijungti prie kompiuterių, mat buvo debilai.

Žmona triūsė virtuvėj, barakuda gi turškėsi sūkurinėj vonioj.

Padėkojau už viską Aukščiausiajam ir vėl atsiguliau.

BALANDŽIO 2 DIENA

Emigrantai

Kai kurie paukščiai, grįžę iš užsienio, bent jau patys sugeba savimi pasirūpint. O varnėnams veltui suteikiam socialinį būstą.

Už ką? Juk vasarą prašvilpę, vėl ieškos, kur šilčiau. Verčiau patriotes varnas paremt.

O varnėnus reiktų prilygint kultūrininkams ir į jų čirenimus nekreipt dėmesio.

BALANDŽIO 3 DIENA

Tautinis antgamtinis

Jūs žvalgotės į kitus ir piktinatės: niekas negali paaiškint, iš kur atsirado jų pilys!

O jūs į dangų pažvelkit! Ar galite paaiškint, iš kur atsirado žvaigždės?

Ir į save! Dirbat kaip arklys, o gyvenat kaip asilas. Iš kur jūs toks atsiradot?

Tie stebuklai – tai Dievo buvimo įrodymai!

BALANDŽIO 4 DIENA

Visai sujžūlėjo

Žiū – vienas vaivorykštės galas į kaimyno dvarą atremtas.

Prislenku ir prasklaidau.

Anas tiek gamtos prisigrobęs! Nors gamtos reiškinius mums paliktų.

BALANDŽIO 5 DIENA

Būtovės slėpiniai

Būna, kad nieko nebūna. Bet yra žmonių, kurie iš nieko padaro viską.

– Aš viską pradėjau tuščioj vietoj, – sako.

Mes irgi pradėtume. Bet iš kur tiek tuščios vietos gaut?

Kokios pilnos turi būti kišenės!

BALANDŽIO 6 DIENA

Tvirta valiuta

– Kažin, prie ko euras pririštas? – klausiau.

– Prie bankininkų, politikų, plėšikų... – vardijo kiemsargis.

– Vadinas, nenutrūks, nepasileis ant mūsų...

Ramiau tapo.

BALANDŽIO 7 DIENA

Tokius reikia nušaut dar prieš mirtį

Mano kaimynas labai panašus į pranašą Mahometą.

O kai prisigeria – į pranašo karikatūrą.

Jei tokį nufilmuos koks žioplys ir įkels į jų tūbus?..

BALANDŽIO 8 DIENA

Doroji agresija

Gerai, kad Lietuva ginkluojasi. Galėsim paremt rytiniam Londone įsitvirtinusias lietuvių gentis, siekiančias atsiskirti nuo Didžiosios Britanijos.

Taip pat reikia skatinti emigraciją į kitas Europos šalis. Kuo daugiau ten bus lietuvių, tuo didesnius plotus galėsim atplėšt.

BALANDŽIO 9 DIENA

Išmanioji kraštosauga

Jei sutelktume savo kariuomenę prie Rusijos sienos...

Gal rusas net pastėrtų: Lietuvos protu nesuprasi!

O tokių visi bijo.

BALANDŽIO 10 DIENA

Rožinės revoliucijos

Jei nori pakeisti pasaulį – pradėk tai daryti nuo savęs.

Sunku!.. Bet, laimė, kad ir nebūtina.

Tavo žmona vis tiek pradės nuo tavęs.

BALANDŽIO 11 DIENA

Genijai iš prigimties

Petras negeria, nerūko, dirba daug, o neturi nieko.

Iš pirmo žvilgsnio atrodo – paprasta.

O pabandykite jūs taip gyvent!

Arba imsit visko turėt, arba mesit viską ir imsite gerti, rūkyti...

BALANDŽIO 12 DIENA

Krikščioniškas demokratiškas

Mano kaimynas, stambusis žemvaldys, parsivarė automobilį už pusę milijono.

Aš, smulkusis pameistrys, išardžiau jį ir išnešiojau gabalais kaimo varguomenei.

BALANDŽIO 13 DIENA

Krikščioniškas antižmoniškas

Gavęs per vieną skruostą, atsuku antrą... Ir tiesiai į kaktą gaunu. Ir šonkaulius aplaužo.

Be to, dar į užpakalį spiria.

Ir vis tiek nesijaučiu geriau.

BALANDŽIO 14 DIENA

Žydėjimas

Žemės pardavimui labiausiai priešinosi neturintys žemės.

Euro įvedimui – neturintys nei eurų, nei litų.

Nieko neturintys paprastai nesipriešina tik ruso įvedimui.

Įvedus rusą, ims skleistis vienybė – visi svajosim apie eurą ir laisvę žemę pardavinėt.

BALANDŽIO 15 DIENA

Iškrypėliai

Manęs nedomina santykiai su Lenkija ir Rusija. Su Baltarusija – irgi ne.

O kiti nuolat šneka apie tai – net seilės jiems tyška.

Žinau, reikia būti pakančiam kitokios orientacijos asmenims.

Bet kad nors į švarią Suomiją orientuotųs...

BALANDŽIO 16 DIENA

Iššūkiai

Senelis Rėmelis pareiškė:

– Užvalgęs sraigių ar kitokių poniškų patiekalų aš pats prigaminčiau suskystintų dujų!

Visi tada pagalvojom: „Kam mums tie rezervuarai, jei šitiek rezervų paprastame žmoguje!“

Tik kas pakels pensijas? Kas ryšis drąsiems sprendimams...

BALANDŽIO 17 DIENA

Mylėkim geriausius

– Aš labai myliu Lietuvą!.. – televizoriuj šūkaliojo toks žmogelis. Ir įkyriai klausinėjo: – O ar mylit ją jūs?

– Aš myliu Zambiją, – atsakiau.

Aišku, nesu anos nė regėjęs. Užtat galiu vaizduotis, kad labai graži, labai gera, o jei pamatytų mane, tai tučtuojau pamiltų.

BALANDŽIO 18 DIENA

Gėrybinė sutartinė

Vai tai nyksta mūs tauta! Vai išnyks visa tauta!!! Ta ta to, ta ta to – kas gi bus iš to?

Gerai bus! Net po demografinio sprogimo ir devintosios emigracijos bangos, kai čia beliks tik trys pirmieji asmenys ir šeši paskutiniai.

Skaičius tai vis tiek tas pats: 3 000 000.

BALANDŽIO 19 DIENA

Įlietuvinimas

Jei prie sienos įrengtume lietuvybės langelius, pro kuriuos europiečiai galėtų parkišti mūsiškius į Lietuvą...

Sakysit, niekas nedraudžia ir natūraliu būdu aniems grįžt...

Bet šitaip grįžusiems teks ieškotis darbo, būsto...

O parkištaisiais privalės valstybė pasirūpint.

BALANDŽIO 20 DIENA

Be žvaigždžių

Paršliaužiu namo su draugu, triukšmingai atsidrebiam prie stalo – žmona nepatenkinta.

Pareinu su drauge, tyliai sugulam į lovą – anai vėl nepatinka.

Tikrai nebežinau, kaip įtikt.

BALANDŽIO 21 DIENA

Kitas lygis

Retai pamatysi vyrą vaikštant su žmona.

Su šunim – taip. Mat šuniui viskas įdomu, jis bėga šen, bėga ten – lyg pirmąsyk pasaulį regėtų.

Žmona gi nesidairydama tursena iki krautuvės.

Su šunim – atjaunėji.

BALANDŽIO 22 DIENA

Slaptos galios

– Visi žmonės yra geri, tik reikia tą gerumą pažadint! – šūkavau.

– Anoks ten gėris, jei nuolat miega, – paneigė prociesorius Bumblauckis. – Va, blogis tai visados pasirengęs žygiams. Manding, žmonės baiminasi gėrio. Užtat ir privengia žadint.

– Bet jei gėris kada nors nubus... – krūpčiojau. – Kas tuomet bus?

– Nenubus, – ramino prociesorius. – Blogus darbus taigi patylom dirbam.

Labai džiaugiaus, kad bent blogą gerai sugebam padirbt.

BALANDŽIO 23 DIENA

Patikrinimas

Kažin kaip elgtųsi ugniagesiai gelbėtojai, jeigu posėdžio metu užsiliepsnotų Seimo rūmai?

Jei sulėktų gesint – prarastų žmonių pasitikėjimą. Kita vertus, toks jų darbas.

Ar jie ryžtųsi priimt nepopuliarų sprendimą? Ar jiems svarbiausia – reitingai?

Jei norim žinot tiesą, teks brykštelt šviesą...

BALANDŽIO 24 DIENA

Pažangiausieji

Laikas viską nusineša...
Kai kurie žmonės irgi viską nusineša.
Tie žengia koja kojon su laiku.

BALANDŽIO 25 DIENA

Teisingas pasirinkimas

Skundies: „Bėgu šen, bėgu ten... Diena praėjo, o aš niekur nespėjau...“

O tu bėk tiesia linija. Iš Kauno į Babtus.

Nespėsi?.. Na ir kas! Ko tau ten reik?

BALANDŽIO 26 DIENA

Žvaigždės

Vaikystės seniai nebėr – o jos šviesa tebesklinda...

Ir jaunystės nebėr – o kaip, ją prisiminus, šviesu!..

Bet senystė irgi šviečia... Tik mes tos šviesos nematom, nes tai – rentgeno spinduliai.

BALANDŽIO 27 DIENA

Procedūros

Kai chirurgas parodė man peilį, susimąsčiau: „Ką gi aš, paliegęs inteligentas, galėčiau anam parodyt?“

Išsitraukiau iš kelnių brošiūrą.

– Pats parašiau!

– Įsikišk ją į subinę, – patarė daktaras.

Padariau, kas specialisto liepta, ir tartum lengviau tapo.

Į mane bežiūrėdami ir kiti ligoniai pralinksmėjo.

Gal ir gana tų reformų.

BALANDŽIO 28 DIENA

Papročių suprastėjimas

Kadaise vienas dykūnas princas vis klausinėdavęs: „Būti ar nebūti?“ Kankinosi vargšas, kol galą gavo...

Nūnai į tokį bedarbių klausimą valdininkas atsako trumpai ir aiškiai:

– Nebūk.

O tie vis tiek būna.

BALANDŽIO 29 DIENA

Aktyvumas

Vienas aktyvus pilietis šiandien privalo išlaikyti kone dešimt pasyvių...

– Kuriuos būtent aš turėčiau išlaikyt? – teiraujuos.

Socialinės gynybos ministras paskleidžia sąrašus.

Praeisiu naktį su kulkosvaidžiu...

BALANDŽIO 30 DIENA

Gėrybinės kliūtys

Viešose vietose turi būt draudžiama ne tik rūkyti, bet ir valgyti.

Mat prošal einantys neprivalgantys ryja akimis, šliurpia nosimis... Tai – itin kenksmingas pasyvusis valgymas.

Pasyviai apsivalgęs tampa nenatūraliai aktyvus – ima streikuot, piketuot...

Padoresni valgytojai keliauja pietaut į užsienius.

Ne visi viskam gabūs

Nėra darbo? Ne bėda. Svarbu, kad pinigų būtų.

O gal jūsų atvejis sudėtingesnis? Darbo yra, dirbate daug, bet uždirbate mažai.

Išbandykit atvirkštinį variantą. Dirbkite mažai, gal uždirbsite daug.

Vis tiek – ne?

Vadinasi, darbas – ne jūsų sritis. Pamirškit tai amžiams.

Kvailoji kraštosauga

Kol žmogus ne valdžioj, jis puikiai žino, ką daryti, kad Lietuvai būtų geriau.

Vos tik atsiduria valdžioj, kaipmat viską pamiršta ir daro dar blogiau.

Išeina iš valdžios – vėl viskas jam aišku.

Vadinas, tai nėra padėtis be išeities.

GEGUŽĖS 3 DIENA

Liūdna akvarelė

Štai sliekas po lietaus išlenda Lietuvon...

Mažas padarėlis, o didelė viltis: gal jau švariau gyvenam, broliai?

Verkdamas paimu kuolą ir įstumiu tą romantiką atgalios.

GEGUŽĖS 4 DIENA

Viską galima sutvarkyti

Emigrantai pasakoja: svetur jie esą labiau gerbiami nei Lietuvoj.

Kodėl jiems taip atrodo?

Ogi daugelis emigrantų nemoka angliškai ir nesupranta, ką vietiniai apie juos kalba.

Kai pamiršit lietuviškai – grįžkit. Tuomet ir čia jums bus gerai.

Tobulėjimai

Valdininkas laiko tris valstybės kertes, o ketvirtoj laiko žmogų. Todėl nieko baisaus, kad žmonių vis mažėja. Va, jei mažėtų valdininkų, valstybė kaipmat imtų klibėt.

Kiti sako: valdininkai, laikydami valstybę, laikosi ant žmonių, tad žmonės irgi reikalingi.

Pradžioje buvo žmogus. Tai tiesa. Bet savo funkciją anas jau seniai atlikęs.

Dabar valdininkai gali laikytis ant kitų valdininkų.

Parazitai

– Aš keliu ir keliu šilumos kainas, o žmonės vis tiek šildosi, – piktinosi dujininkas.

– Aš kažin kiek pakėliau benzino kainas, o jie vis tiek važiuoja, – dūsavo naftininkas.

– O aš jau nė elektra jų nebenutrenkiu... – apsiverkė elektrikas.

Visi labai sielojosi, kad taip sunku lietuvį išnaikint.

GEGUŽĖS 7 DIENA

Abejingumas

Mūsų politikai viens po kito skaito „Senį ir jūrą“.

Bet yra gi tokia knyga „Idiotas“.

Yra „Nusikaltimas ir bausmė“.

Kam niekus skaityt? Kodėl niekas nepataria? Juk visi mato.

Išmanumas

Kažin, jeigu aš būčiau veikėjas... Ar veikčiau?

Vieni sako: neveikiantys veikėjai net geresni.

Kiti gi: veikia kiekvienas veikėjas.

Tik veikėjas nebūtinai turi veikt žmones ar valstybę. Tobulas veikėjas veikia pats sau.

GEGUŽĖS 9 DIENA

Toli nuo ES

Prisimenu: sukomės tuomet Aukštųjų Š. salone. Linksmi, nerūpestingi...

– Nusipirkau mašiną be stogo! – pasigyrė Čiupaila.

– Prišiks, – atsiduso Taraila.

Ir visiems kaži kaip liūdna tapo. Dar kiek pasisukom ir išsiskirstėm.

GEGUŽĖS 10 DIENA

Teisių apgynimas

Nejaugi tiesa, kad kai kurie žodžiai yra negražūs?

Tikriausiai tai labai nelaimingi žodžiai. Niekas jų nemėgsta, veja iš pokalbių, iš knygų...

Pasakykit juos man.

Iš negražių žodžių aš parašysiu eilėraštį. Tai bus labai liūdnas ir labai gražus eilėraštis.

GEGUŽĖS 11 DIENA

Skaudi patirtis

– Kawos! – šūkteliu.

Kai atneša, paragaunu ir spjaunu ant stalo.

– Aš prašiau su dviguba „w“!

Atėjo apsauginis su kuolu...

Dabar suprantu, kaip jaučiasi nuolat diskriminuojami lenkai.

GEGUŽĖS 12 DIENA

Pasirengimas

Aš domiuosi kitom kultūrom, sykį net žiūrėjau „Duokim garo“.

Pažiūrėjęs supratau, kad galėsiu ir prie sirų arabų priprast.

GEGUŽĖS 13 DIENA

Gudrybės

Tipai, grįžę iš Vidurio Azijos ar Afrikos pakraščių, vis aiškina, kaip tenykščiai moką džiaugtis gyvenimu, nors gyvena net keliskart blogiau nei lietuviai.

Mums peršama mintis: jei mes gyventume keliskart blogiau – irgi džiaugtumės.

Mat po tokias tolybes šlaistosi tik keliasdešimt kartų geriau gyvenantys darbdaviai.

GEGUŽĖS 14 DIENA

Blogi gerumai

Vis girdėt paraginimai: tegu ir valdantieji dirba už minimalią algą!

Bet kas iš to būtų? Valdantieji nuolat streikuotų, reikalaudami pakelt atlyginimus. Visos televizijos diskutuotų apie sunkų valdančiųjų gyvenimą. Ir galų gale mes vėl turėtume apsikarpyti, idant aniems pagerėtų.

Kam mums to reik...

GEGUŽĖS 15 DIENA

Gerybiniai išvešėjimai

Jums atrodo, kad geriausia dovana – knyga, o jūsų sūnui – kad mašina...

Keletą žaislinių mašinėlių užkaskite savo darže, o vaikui paaiškinkite, kad rudenį čia išaugs automobilių parkas.

Ir gal, prižiūrėdamas daržą, vaikas pamils žemę ir sodininku bus.

O jei niekas neišaugs, paaiškinsite vaikui, kad blogi žmonės sodinukus pavogė.

Ir gal vaikas, pasipiktinęs neteisybe, teisėju taps.

GEGUŽĖS 16 DIENA

Gražumas

Senos dainos skamba vėl naujai... O senos kalbos? Kur ten...

Vadinas, kalbas reikia išdainuot. Sparnus žodžiams suteikia melodija.

Tad jei Premjeras gražiai pradės: „Apkarpy-ysiū-ū tavo algą...“

Mes gražiai ir pabaigsim: „Susiveršim sau dirželį, vai kukū, vai lia lia...“

GEGUŽĖS 17 DIENA

Karybos ribos

Jei visą kraštą užveistume lazdynais, tai galėtume vadintis branduoline valstybe.

Apginklavę kariuomenę timpomis, patyliukais apšaudytume Lenkiją ir net Rusiją.

Ir kas tokius pabaidys?

GEGUŽĖS 18 DIENA

Stogas nuvažiavo Europon

Aikštėj rėkauja žmonės:

– Kur einame?

– Eikit namo, – pasakiau.

Jei kiekvienas lietuvis eis namo, vadinas, ir visa Lietuva nueis teisingu keliu.

Kaip paprasta! O kaip sunku suprast.

GEGUŽĖS 19 DIENA

Gera žmona geriau už visą žmoniją

– O... – atsidūsta ji.

– A... – numoju ranka.

Ir viskas aišku.

Užtat ir nekeičiu žmonos. Jei reiktų iš naujo viską aiškint...

Iš proto išeitum.

GEGUŽĖS 20 DIENA

Grožio grybas

Vienatvė graži, jei turi gerą šeimą ir būrį draugų.

Bet jei nieko neturi – geriau nebūti vienam.

GEGUŽĖS 21 DIENA

Optimistinis

Būdavo, imu skeryčiotis – žmona įšaldo mano sąskaitas ir sudaro sąrašą asmenų, kuriems draudžiama įžengt pro duris.

Ir aš aprimstu.

Nurimkit ir jūs, pasaulio žmonės! Jei Europos šalys ir net Amerika perėmė ilgametę mano pačios patirtį – viskas bus gerai.

GEGUŽĖS 22 DIENA

Kas būtų

Lietuvos kariuomenė abipus Dniepro stūkso.

Lenkai, melsdami pasigailėt, prie Aušros vartų kniūbso.

Latviai išnykę iš Europos žemėlapio, o rusai – iš Rusijos.

Ak jūs neryžtingi, nekaringi europiečiai! Džiaukitės, kad mūsų tik trys milijonai.

GEGUŽĖS 23 DIENA

Patirtys

– Kaip sekasi gyventi su euru? – teiraujuos kaimynės.

– Po to, kai trisdešimt metų pragyvenau su vyru... – vypteli moteris.

Ir aš vypsau taip kvailai paklausęs.

Tokioms jau niekas nebaisu.

GEGUŽĖS 24 DIENA

Gerovės slėpiniai

Jūs tiek vargstat keldami gerovę...

O gal gerovė negali čia kilt. Ne tokia vieta.

Pagaliau jei gerovė pakiltų, ar būtų geriau?

Tuomet dar daugiau mūsiškių jos nepasiektų.

GEGUŽĖS 25 DIENA

Valstybinis pagalbinis

Mūsiškiai vis kuria Lietuvos įvaizdį. Atseit, kur nuėję, pirmiau pro plyšį įkišam įvaizdį, o paskui jau ir su visu vaizdu įrėpliojam.

Gudriai sumanyta! Bet kvailiui vis tiek abejonės...

Jei nesirūpintume Lietuvos įvaizdžiu, gal liktų laiko ir vaizdui sukurt?

O kieno geras vaizdas, tam nė įvaizdžio nebereik.

Ir vėl sutaupytume.

GEGUŽĖS 26 DIENA

Geras blogis geriau nei blogas gėris

Sykį aš atsidūriau padėty, iš kurios nebuvo išeities. Toj padėty likau. Ir šiandien ten esu.

Ir jau galiu kitam patart: jei atsidūrei padėty be išeities, svarbiausia – neieškot išeities, kurios nėra. Tada liks marios laiko, ir galėsi daug nuveikti gerindamas padėtį.

Ir kai vėliau atsiras išeitis – jau nebesinorės išeit.

GEGUŽĖS 27 DIENA

Neoteologija

Belskis ir bus atidaryta.

Bet jei nieko nėr?

Tada išlaužiam duris ir susirenkam vertingesnius daiktus.

GEGUŽĖS 28 DIENA

Įkvėpimo kloniai

Problemos būna dviejų rūšių: vienas jums sukuria kiti, kitas susikuriate patys.

Kaip problemų išvengt?

Ogi nebekurkite jų sau.

Tada liks daugybė laiko ir galėsite pats prikurti kitiems tiek problemų, kad aniems nebeliks laiko problemas kurti jums.

GEGUŽĖS 29 DIENA

Žmogaus vieta yra kitoj vietoj

Klausei: ar valdžia gali žmogų mylėt?

Aiškinu: už pinigus gali, bet natūralaus potraukio tai nier.

Mat subrendusi valdžia turi taip gerai išsivysčiusius dauginimosi organus, kad daugintis gali savaime: kvadratiniu-lizdiniu būdu. Jei vienam kvadrate šiemet yra vienas valdininko lizdas, kitąmet jų ten bus jau keturi.

Tai kam dar tas žmogus?

GEGUŽĖS 30 DIENA

Grožio niekad negana

Ko tujen svarstai, kas geriau: šokt į šulinį ar pasikart?

Pasikark šulinyje.

GEGUŽĖS 31 DIENA

Ar laimė suteikia laimės?

Žinau, ko reikia, kad žmonės būtų laimingi. Bet niekam nesakau, nes, ištiktas laimės, žmogus labai susinervina: „Kas čia darosi? Kodėl aš toks? Ne, tai ilgai netruks...“

Ir nuliūdęs laukia visokių baisybių.

O va nelaimingas turi viltį: „Kada nors reikalai pasitaisys. Viskas man bus gerai.“

Ir tai pakelia nuotaiką.

BIRŽELIO 1 DIENA

Kalta aplinka

Geriau gyvensim, kai geriau dirbsim. Bet vasarą tai netraukia prie darbo.

Rudenį reikia po vasaros atsipūst.

Žiemą jau galėtum ką lengvo dirbt. Betgi žinai – tuoj pavasaris.

O pavasarį negi tūnosi dirbtuvėj?

BIRŽELIO 2 DIENA

Prablaivėjimai

Lietuvos elitas kitados išsivystė iš nieko.

Bet jei šiandien tu esi niekas ir nori išsivystyt – nieko tau neišeis.

Gamta jau suvokė savo klaidą.

BIRŽELIO 3 DIENA

Paragramatika

Vardininkas atsako į klausimą „kas?“ Naudininkas – „kam?“

Bet pats svarbiausias yra valdininkas. Jis atsako į klausimą „kiek?“

O jei tujen neturi tiek ir žiopteli: ką–ą?..

Esi galininkas ir liksi gale per amžius.

BIRŽELIO 4 DIENA

Visi pavydės

Sakot: nesėkmės užgrūdina.

Tai jūs ir stenkitės, kad jums nuolat nesisektų.

Sulaukę pensijos jau būsit tiek užsigrūdinę, kad pajėgsit iš tos pensijos ne tik išgyvent, bet ir gyvenimu džiaugtis.

BIRŽELIO 5 DIENA

Mokslinis ateizmas

Vilnius garsus padavimais. Apie daugelio Vilniaus pilių pilaičių kilmę byloja padavimai. Kuo didingesni mūrai, tuo įspūdingesnių būta padavimų.

Klausomės su virpuliu širdyse, tikėdamiesi patys stebuklo sulaukt.

Užtat ir pikta, kad mokyti pilių valdovai ragina mus netikėt padavimais, aiškina apie natūralią pilių kilmę iš valdiškos algos.

BIRŽELIO 6 DIENA

Laimė turi du galus

Yra tipų, kurie visados per žingsnį priekyje.
Užtat mes galim spirt aniems į užpakalį.

BIRŽELIO 7 DIENA

Svarbiausių darbų tąsa

Petras pastatė namą, pasodino medį ir užaugino sūnų Povilą.

Sūnus Povilas išvarė tėvą iš namų, ir anas pasikorė ant medžio šakos.

BIRŽELIO 8 DIENA

Freskos

Anava senelis – kaip dūmas, neblaškomas damų, – ant kopos smėlio, pribyrėjusio iš kiaurų kišenių...

Pyškinu spalvotus kadrus. Vokiečiams parodau. Senatvė ir vienatvė... Gražu!

Senis tai kažin ar įvertina, ką turįs...

Grožį suvokt – ne kiekvienam pūzrui.

BIRŽELIO 9 DIENA

Vienatvės gatvės

Praeina meilė – lieka pagarba.

Bet su gerbiamu žmogum tai negali krėst visų tų kvailysčių...

Užtat ir vėl ieškom tų, kurių negerbiam.

BIRŽELIO 10 DIENA

Nepalikite naminių gyvūnų be priežiūros

Pastebėjau, kad vyrai, pabėgę pajūrin, gretinasi prie nepažįstamų ponių, nors namie jų laukia puikiai pažįstamos žmonos.

Lyg nepažįstamos būtų geresnės. Anaiptol! Geriausia yra ta, kuri dešimt (trisdešimt!) metų ištvėrė su tavim.

Pajūry vyras net pasipuošęs, pasitempęs! O namie...

Svetimoms – įvaizdis, saviškei – vaizdas.

BIRŽELIO 11 DIENA

Lietuviška istorija

Vieną dieną Lietuvoj lijo lietus.
Antrą dieną irgi lijo.
Trečią, ketvirtą, penktą – taip pat.
Ir štai išaušo šeštoji diena.
Šeštąją dieną Lietuvoj irgi lijo. Vietomis gausiai.

BIRŽELIO 12 DIENA

Kultūrų skirtumai

Sidabriniai lietaus siūlai pririša debesį prie kiaulės ir mums jau vaidenasi, neva Lietuva – Marijos žemė...

Bet apsidairykim! Juk tas pats ir Paryžiuj, ir Romoj...

Tik niekas ten nekelia triukšmo.

BIRŽELIO 13 DIENA

Priešo pritaikymas kasdienėms reikmėms

Jei nebūtų rusų, tai negalėtume kentėt ir kovot, netampytume gedulo juostų ir nepuoselėtume vilties nugalėt.

Jei nešviestų Kremliaus žvaigždės – ieškodami priešų klaidžiotume tamsybėse ir nugarmėtume į prarają.

Jei nebūtų rusų, juos reiktų išgalvoti.

BIRŽELIO 14 DIENA

Vizija

Apsiginkluoti taps tokiu pat įpročiu, kaip ir apsirengti. Kaip nuogas žmogus neišeina gatvėn, taip ten drovėsis išeit ir beginklis.

Žiemą apsiginkluojam kulkosvaidžiais, vasarą gana ir automato. Prie jūros gi vyrai gali pasirodyti vien tik su pistoletais, o moterys – su granatų apyrankėm.

Nebevaikštantys senoliai tūno prie pabūklų.

BIRŽELIO 15 DIENA

Aplaidumas

Vasarom visados važiuoju į Palangą. Labiausiai man patinka į jūrą myžt.

O va šikt į jūrą – nepatogu. Audringoj – beveik neįmanoma.

Kur žiūri miesto valdžia? Galėtų kokius bangolaužius surėst...

Antraip mūsų kurortas niekad netaps gera vieta.

BIRŽELIO 16 DIENA

Lanksčioji politika

Kai vėliava raudona, tai žmogui draudžiama skęst.

O kai trispalvė – niekam tu nerūpi.

BIRŽELIO 17 DIENA

Jūsų papročiai

Prie laukinės Baltijos drybso pusnuogė moteris. Netaręs nė žodžio prieinu ir atsigulu šalia.

Galvoju: o jei ateičiau į jos namus ir atsigulčiau į lovą?

Ilgai tektų šnekint! O gal net pro duris išmestų...

Liūdna, kad gyvenimo sąlygos taip keičia moralę...

BIRŽELIO 18 DIENA

Jaukumas

Grįžęs namo, rūbų spintoj randu kažkokį poną...

Tyliai užveriu duris ir ilgai stoviu kitoj pusėj. Širdin smelkiasi tylus džiaugsmas.

Kitur taigi blakės, tarakonai įsimeta...

Vadinas, čia geri namai.

BIRŽELIO 19 DIENA

Kraštotyra

Vis daugėja mūsiškių, be jokio reikalo svetur važinėjančių.

Anava ponas rėkauja:

– Aš – pasaulio pilietis! Aš visą Žemės rutulį išmaišęs!

O iš tikro jam tik galvoj maišosi. Anksčiau tokius svieto perėjūnais vadino.

Tai neramūs žmonės. Sakai „labą dieną“, o jie jau graibosi valdymo pultelio.

Patykojęs užmaunu tokiam ant galvos maišą, įsodinu į savo seną geldą ir pavėžėjęs išlaipinu miškuose prie Baisogalos.

Ne visi dar gimtinės takeliai išvaikščioti!

BIRŽELIO 20 DIENA

Išmanioji fizika

Yra nuomonė, kad žmonės niekad nenuskris į kitas galaktikas, mat ir šviesos greičiu skrendant tokios kelionės daugybę metų užtruktų.

O mes skriskim tamsos greičiu! Tamsa gi sklinda šimtus ar net tūkstančius kartų greičiau nei šviesa.

Žemėje tai įrodyta daugkartiniais eksperimentais su gyvais žmonėmis.

BIRŽELIO 21 DIENA

Skirtumai

Valstybės – kaip ir asmenybės – būna dviejų tipų: charizmatinės ir marazmatinės.*

Į charizmatines plūsta turistai, investuotojai...

Iš marazmatinių – net vietiniai plūsdamiesi lauk sprunka.

* Naujausių tyrimų duomenimis, Lietuvoj asmenybės yra trijų rūšių: charizmatinės, marazmatinės ir joptvajmatinės. – *Red.*

BIRŽELIO 22 DIENA

Be saiko

– Man blogai, – skundėsi Morkus. – Bet kol nepasikarsiu, niekas to nesupras...

– Tai pasikark! – raginom.

– O kas man iš to?

– Tu nori ir gyvas būti, ir kad žmonės tave suprastų! – šaukėm.

To jau per daug.

BIRŽELIO 23 DIENA

Kūrybos galios

– Man didžiausia vertybė – šeima, – tariau.

– O jeigu aš išeisiu? – paklausė pati.

– Išeik, – atsakiau.

Ji išeis ir sukurs kitą šeimą. Aš – irgi.

Smagu, kad galim kurti vertybes.

BIRŽELIO 24 DIENA

Gal pravers

Šiemet pagaliau radau paparčio žiedą.

Bet kur jį kišt?

Ilgai svarstęs, prikaliau žiedą prie lubų ir virvę prakišau...

BIRŽELIO 25 DIENA

Pasaulėsauga

Sykį pradėjau keisti pasaulį nuo savęs. Išlenkiau šimtą – pasaulis prašvito. Išmaukiau litrą – aptemo.

Jei nuo tokių smulkmenų taip keičias pasaulis – kas būtų, jei imčiaus didesnių žygių?

BIRŽELIO 26 DIENA

Pramogos

Murksau kertėj... Užeinu su buteliu pas žmoną. Ta kad ims rėkt.

Murkso Kremliuj rusas... Užeina su kariuomene pas kaimyną. Visas pasaulis rėkia.

Ir gyvent smagiau!

BIRŽELIO 27 DIENA

Prevencija

1

Greičio mėgėjas tik į ką nors atsitrenkęs supranta, kad nevertėjo skubėt.

Tai ar negalėtume visus vairuotojus sutrenkti dar prieš kelionę?

2

Visus karingai nusiteikusius reiktų apšaudyti dar prieš mūšį.

Netekęs akies gal nebeįžvelgs visur priešų.

Netekęs kojos gal nebenorės žengt į frontą.

O netekęs galvos gal ir visai nebegalvos apie karą.

BIRŽELIO 28 DIENA

Demokratinis

Manau, kad lietuviai, geriantys alų, turi teisę prisijungti prie Vokietijos, o geriantys vyną – prie Ispanijos.

O jei degtinės mėgėjai panorės jungtis prie Rusijos?

Su šitais reikia sėsti prie stalo ir ilgai kalbėtis geriant alų ir vyną.

BIRŽELIO 29 DIENA

Pozityvus

– Tu domėkis kitais žmonėmis, – aiškina kaimynas. – Džiaukis tuom, kas yra.

– Yra bėdų? – domiuos.

– Kur nebus... – ima pasakot.

Klausaus ir džiaugiuos.

BIRŽELIO 30 DIENA

Žiburiai

Vasarą mėgstu sėdėt ant Sargasų kranto. Plaukia sau ungurys, aš – capt už sprando. Priklijuoju ant kaktos lipduką „Lietuva“ ir švysteliu atgalios.

Tekeliauja po pasaulio jūras mūsų ambasadoriai.

LIEPOS 1 DIENA

Senis ir jūra

Sykį vienas senis išplaukė į jūrą, mat norėjo didelę žuvį pagaut. O kitas senis sėdėjo ant kranto ir rašė knygą apie aną senį...

Bet iš tikrųjų senis į jūrą neplaukė, nes neturėjo nei valties, nei tinklų. Ir ne senių jėgoms tokie žygiai.

Kitas senis iš dyko buvimo parašė knygą, bet...

– Kas tau šiandien skaitys senio knygą apie senį? – vaipėsi leidėjai.

Senis grįžo namo, susirado kažkokio senio kažin kada rašytą knygą apie senį jūroj ir ėmė tyčiom garsiai skaityti.

Pabudo girtas sūnus ir nuvertė jį nuo krosnies.

LIEPOS 2 DIENA

Švietimo spragos

Tyrinėjant palaikus, galima tiksliai nustatyti lytį, amžių ir svorį.

Man tai svarbu, nes daugelis moterų slepia amžių ir svorį. Daugėja ir slepiančių lytį.

Vadinas, norėdamas tai sužinoti, privalau žmogų užmušti.

Kodėl niekas anksčiau man to nepasakė?

LIEPOS 3 DIENA

Bendraukim

Pasidalinau su žmonėmis savo skausmu...
Apsiniaukė veidai.
Džiaugsmu pasidalinau... Visai surūgo.

LIEPOS 4 DIENA

Amžinas ilgesys

Eidamas gatve su žmona, aš visados dairaus į kitas.

Bet eidamas su kita, irgi dairaus, bene pamatysiu žmoną.

LIEPOS 5 DIENA

Meilė yra daugiau

Jūs, aišku, sakysit: tai smulkmenos... Bet man nepatinka, kad mano žmona vedžiojasi vyrus į namus.

– O kas čia tokio? – rėkauja. – Ar mes tau trukdom? Sėdėk ir rašyk.

Vyrai rūko lovoj. Anąsyk vienas net užsidegė.

– Išvirtum ko nors...

– Pats išsivirk!

– O voratinklius nuo puodų kas nutrauks?

Skuduras – žlegt! – man į kaktą.

Bet šiaip mes gražiai sutariam. O kad namuos visai dūmų nebūtų...

Baisus čia daiktas! Praveriu langą ir išsisklaido.

LIEPOS 6 DIENA

Istorinis gerumas

Mėgstu puodus daužyt. Šukes išvežu Kernavėn ir užkasu.

Ateity čia bus daugiau praeities.

LIEPOS 7 DIENA

Šaknys

Prieš milijonus metų iš jūros išlipo kažkokie gyviai ir ilgai vystėsi, kol tapo lietuviais.

Vasarą jie brenda į jūrą...

Ogi visai čia smagu! Gal ir nevertėjo išlipt...

LIEPOS 8 DIENA

Azijovizija

Rusija nusiginkluoja ir skelbia:

– Darykite jūs, o pasaulio valstybės, su mumis ką tik norit!..

Lietuva užpuola Rusiją.

Jungtinės Valstijos stoja Rusijos gint.

Europos valstybės stebi, kas vyksta, ir tariasi, ką daryti.

LIEPOS 9 DIENA

Nuoskauda

Įsitvirtinę klausėm:

– Ar į mus pataikys?

– Niekas specialiai į jus netaikys, – juokėsi maršalas Oleka. – Yra svarbesnių taikinių.

Susirinkom daiktus ir išėjom iš fronto.

LIEPOS 10 DIENA

Gražios permainos

Ledynams ištirpus, vandenynams išsiliejus, daugelis valstybių išnyks iš pasaulio žemėlapio.

Tai rusams bus juoko, kai išnyks Jungtinės Valstijos.

O kai Lietuvą užlies, tai jau mes pasijuoksim iš rusų, kad šie nieko nebegali mums padaryt.

LIEPOS 11 DIENA

Mano artimieji

Laukai man mieliau nei lietuviai. Su laukais gali patylėt. O gali jiems pasiguost, ir jie nepertrauks tavęs, neims kalbėt apie save, pūstis, kokie platūs...

Laukai tau nieko neaiškina, bet, grįžus iš laukų, viskas aiškiau.

Varna krankia kaip žmona, bet net ir tai neerzina.

LIEPOS 12 DIENA

Gėrio gairės

Viskas galėtų būti kitaip, jei žmonės būtų be galvų. Tada visi būtų laisvi, lygūs ir išdidūs. Eitum be galvos ir negalvotum, ką kitas pagalvos.

Dar geriau – jei žmonės būtų rutulio formos ir kybotų šiltuose kraštuose ant palmių.

Deja, žmogus niekad nesivystė taip, kaip jam būtų geriau.

LIEPOS 13 DIENA

Gerumas

Atsiverčiu telefonų knygą ir skambinu kam papuola.

– Sveiki?

– Sveiki, – atsako.

– Dėl visa ko pasimatuokit temperatūrą, – siūlau.

Padedu ragelį. Man malonu, kad žmogus žinos: kažkam jis rūpi.

LIEPOS 14 DIENA

Kaip tapti laimingam

Tau sakys: „Neįkyrėk!“ O tu vis tiek įkyrėk. Kalbėk apie save, o kitų nesiklausyk. Tu geriau žinai, kaip viskas turi būt. Daugelis žmonių tokie kultūringi, kad praeis para, kol pakels ranką. Tai reiškia, kad kultūra nėra toks blogas daiktas, kaip andai manei.

Dar geriau – aiškint gyvenimą namiškiams. Kad šie griebtųs smurto, reiktų net septynias paras be pertraukos juos kankint. O tu kankink penkias. Dvi – ilsėkis ir gerk degtinę.

LIEPOS 15 DIENA

Mūsų žalgiris

Žmonės skundžiasi, neva Lietuvos valstybė negalinti parodyti savo piliečiams didelio tikslo, nes tokio tiesiog neturinti.

Tai netiesa. Lietuvos valstybės tikslas yra kenkti Lietuvos žmonėms.

Atvirai pasipriešinti mes negalim, todėl traukiamės į užsienius, o kas nemoka angliškai – į kapus.

Traukiantis reiktų padegti Lietuvą. Likusios be maisto išteklių priešų grupuotės nusilps ir išdvės. Tada mes sugrįšim ir gyvensim ilgai ir laimingai.

LIEPOS 16 DIENA

Mūsų pareiga

Mes, vyresnieji, išsitiesiam ir skardžiai skelbiam:

– Visko būta, bet mes dėl nieko nesigailim!

Tegu kiti gailisi, kad buvo šalia mūsų.

Gal kitiems ir būtų geriau, jei mūsų nebūtų. Bet kodėl jiems turi būti geriau?

Todėl mes dar pabūsim.

LIEPOS 17 DIENA

Viskas paprasčiau

Uždegiau ant torto žvakeles.

– Atvažiuokit! – skambinu gaisrinėn.

Atlėkė pulkas gaisrininkų. Valgėm, gėrėm, grojo čigonų trio – vakarėlis buvo tikrai gražus.

Užtat ir sakau: jei nori su žmonėmis pabendraut – kaimo supleškint nebūtina.

LIEPOS 18 DIENA

Nuo karščio atsisuka varžtai

Plius trisdešimt... O toks tipas kad spiriasi slidžių lazdom!

– Tu durnas? – klausiu.

– Tai šiaurietiškas vaikščiojimas, – aiškina jis. – Europoj labai populiarus.

Atėmęs perlaužiu lazdas.

– Nuo šios dienos vaikščiosi kap žmuogus, – prisakiau. – Gana čia tos Europos.

Anas kad ims barzdą kratyt! Aš – brykšt degtuką....

Daugiau tose apylinkėse jo neberegėjau.

LIEPOS 19 DIENA

Žmogus tarp žmonių

Nusipirkęs Koraną, galvojau: „Kad tik nesudeginčiau! Kad tik ne...“

Lioviaus rūkyti, maistą šildytis, krosnį kūrent...

Vakarais, būdavo, ateina arabai ir klausia:

– Dar nesudeginai Korano?

– Dar ne, – rodau.

Juokiamės ten visi.

Sugyventi sunku, bet įmanoma.

LIEPOS 20 DIENA

Dvigubi standartai

Prie jūros klykia žuvėdros... Ir tu įsiklausai, užsisvajoji, sieloj gimsta neaiškūs troškimai siekti ko nors daugiau.

Bet kai namie klykia žmona, tau – nė motais.

O juk įsiklausęs būtent žmonos klyksme išgirstum konkrečius nurodymus.

LIEPOS 21 DIENA

Tylėk ir džiaukis

– ...suskystintų dujų terminalą, – tariau.

– Ką čia paistai? – riktelėjo pati.

– ...privalės atlyginti žalą...

– Baik!

Nužvelgiau tą moterėlę. Kokia ji laiminga!

Jei būčiau politikas, taigi kasdien šitaip paistaliočiau.

LIEPOS 22 DIENA

Stilius

Sėdėjau balete „Spragtukas“. Spragtelėjęs žiebtuvėliu, prisidegiau pypkę.

– Ką darot? – paklausė šalimais sėdinti ponia.

– Rūkau, – atsiliepiau. – Ką čia daugiau darysi?

– Iš proto išėjot?

– Taip, – patvirtinau. – O jūs?

Ji nusigręžė. Paikas klausimas. Protingi į tokias vietas nė nevaikšto.

LIEPOS 23 DIENA

Kaip turi būti

Jei viešose vietose draudžiama rūkyti, girtauti, smurtauti, šūkauti ir šiukšlinti, – ko į tas vietas man eit?

O jeigu ir namie tai draudžiama...

Kur tada man būti?

Ir kam išvis bebūti, jei neturi teisės gyvenime pėdsako palikt?

Gal aš turėčiau namą pastatyt ir sūnų užaugint?

Tai skirkit man sklypą, atvežkit plytų ir skiedinio... Sūnų atveskit jau paaugusį, kad galėtų mūryt.

O jei viso to negalit suteikt, tai ir neaiškinkit, ką man daryt.

LIEPOS 24 DIENA

Tikrumas

Svajoju, kad prieitų žmogus ir paklaustų:

– Ar viskas blogai?

– Viskas, – atsakyčiau. – Aš prastai atrodau ir klaikiai jaučiuos.

– Taip ir turi būt, – ramintų jis.

Ir pasijusčiau geriau.

LIEPOS 25 DIENA

Jūros diena

Vasarą traukia prie jūros.

Žvejys traukia tinklą. Vyras – moterį. Senis Kristijonas traukia iš butelio.

– Prisimeni, kaip kvatodama jaunystė į nieką pavirto?

Aš neprisimenu ir klausiu, kas buvo toliau.

– Saulelė kasdien vis labiau savo spindulį slepia, o šešėliai kasdien vis ilgyn išsitiesia...

– O toliau? Kas toliau, Mokytojau?

– Ir braškėdamas kaulais gyvenimas sukasi sunkiai...

Palikau tą kvailį prie šventyklos ir išėjau į daug šviesesnį pramogų pasaulį.

LIEPOS 26 DIENA

Pramogų pasaulis

Kai noriu pasižiūrėt gerą laidą – išmetu pro langą televizorių.

Jei televizorius pritrenkia praeivį – stebiu itin įdomius kadrus.

LIEPOS 27 DIENA

Senovėj žmonės buvo geresni

Yra niurzgiančių: ko čia plėšytis? Į kapus vis tiek nenusineši.

O va mūsų protėviai taip nemąstė. Jie nusinešdavo ten ginklus ir papuošalus, žirgus ir net žmonas...

Ir mes taip elgtumės. Bet nepasitikim artimaisiais.

LIEPOS 28 DIENA

Kaip bus toliau

Jau greitai viskas bus padaryta ir nieko daugiau daryti nebereiks.

Jei koks žmogus – iš dyko buvimo ar paiko įpročio – vis dėlto užsigeis ką nors daryti, jis privalės gauti leidimą ir daryti prižiūrimas, idant nepridarytų. Daryti bus galima tik specialiuose poligonuose ir dykvietėse. Ogi siekiant, kad žmonės greičiau atsikratytų žalingo įpročio, už teisę daryti teks pakloti nemenką sumą.

Daryti bus galima tik sulaukus 65-erių ir tik savo malonumui. Jokiu būdu nebus galima nieko daryti vardan žmogaus ir žmonijos, vardan ateities ir visko, kas šventa.

Daryti bus galima tik tiek, kad pakenktum sau. Padarius būtina tuoj pat išvalyti ir palikti tą vietą tokią, kad niekam nė mintis nekiltų, neva kažkas čia daryta.

Todėl pradedančiam patartina daryti po savim arba – kiek gali pasiekt skuduru.

LIEPOS 29 DIENA

Išmokim naudotis laisve

– Išeinu į pensiją, – sako kaimynas.

– O aš išskrendu į Paryžių, – atsakau.

Šiandien kiekvienam valia rinktis.

Nors aš manau – į pensiją turėtų išeit jaunimas. Senam žmogui ten neįdomu.

LIEPOS 30 DIENA

Kasdienis naminis gerumas

Įkišu galvą į miltų maišą ir papučiu.
Namiškiai klaidžioja rūke.
Imu juos už rankų ir išvedu pro duris.

LIEPOS 31 DIENA

Įstabūs gamtos reiškiniai

Kražiuose vykusiame remtinų sąskrydyje danguje vėl pasirodė Paksas, todėl visi ėmė tvarkytis ir kalbėt apie geras permainas. Vienas gyrėsi: aš lioviaus gert. Kitas – aš rūkyt...

Tada pakilo Morkus ir tarė:

– O aš lioviaus šikt. Paskutinį sykį šikau užpernai. Tiesa, šiemet per Velykas dar pabandžiau, bet nepatiko. O dabar, net jei norėčiau, jau nieko nebeišeitų. Bet aš ir nenoriu!

Visi ten stebėjosi ir pavydėjo.

RUGPJŪČIO 1 DIENA

Tautinis tradicinis

Pažvelgiau pro langą. Kokia graži vasaros diena!

Gal ir žmonėms parodyt? Tegu visi žino.

Užtraukiu užuolaidas. Ne! Vienas džiaugsiuos.

RUGPJŪČIO 2 DIENA

Laimės tūriai

Skaitau senuosius raštus: gyventi reikia šiandien, ne laukti stebuklų, o džiaugtis smulkmenom.

Kilsteliu stiklelį... Šimtgramis – tikrai smulkmena. Džiaugsmas plūsta į kūną...

Staiga sudunda žemė ir mano celėn įsiveržia žmona. Visas drebėdamas slepiuos po lapais.

Žmona – tai ne smulkmena. Čia jau nėr kuom džiaugtis.

RUGPJŪČIO 3 DIENA

Talento mįslės

Ak, tie senieji lietuviai!

Skaitau Maironį: šiltos malonios vasaros naktys...

Išeinu laukan: taip ir yr!

Viską jie žinojo.

Bet iš kur?

Juk Maironis nė „Pavasario balsų“ nebuvo skaitęs, kol pats jų neparašė...

RUGPJŪČIO 4 DIENA

Kultūringas neperžengs ribos

Vasarą prie jūros pilna nuogalių. Tik aš vienas su vatinėm kelnėm, paltu, pirštinėm... Visi dirsčioja į mane. Jaučiuos labai erotiškas.

Gal dar knygą išsitraukt?

Bet tai jau būtų pornografija.

RUGPJŪČIO 5 DIENA

Balkanų krizė

O Adrija! Aldorija arija rėja!

Apsimetęs delfinu, šmurkšteliu poniai tarp kojų.

– Lituano! – rėkia ta. – Pjano!

O juk kitas mano vietoj būtų apsimetęs krokodilu!

Niekas čia nevertina širdies gerumo.

RUGPJŪČIO 6 DIENA

Atsidarymai

Iš pajūrio skambinu žmonai:

– Susipažinau su dailia ponia. Ką daryt?

– Ką jūs šiuo metu darote? – rūpinasi žmona.

– Šiuo metu kaip sykis duris darom...

Specialistai gi perspėja: ne užsidarykim, o atvirai išsipasakokim artimam žmogui.

RUGPJŪČIO 7 DIENA

Plaukiam į Nidą!

Na, nuplaukiau...

Sėdžiu maiše. Žmona įspėjo, kad nesidairyčiau į moteris.

Nuobodu prie jūros...

Grįžęs namo, dirsčioju į žmoną.

– Kas yr? – raukosi ta.

– Nieko, – atsidūstu.

Kiemsargis sakė, kad žmona irgi moteris...

Sakyt gali daug ką... Bet kaip yra iš tikrųjų?

Aš manau, kiti šneka negalvodami.

Pasidaryk pats

Sėdžiu prie suskilusios geldos, o įsivaizduoju, kad sėdžiu prie jūros. Virtuvėj klykia žmona, bet aš įsivaizduoju – tai klykia žuvėdra, todėl su malonumu klausausi to balso.

Vakarop žmona ima šniokšti, ir aš įsivaizduoju, kad šniokščia jūra.

Graži šįmet vasara!

RUGPJŪČIO 9 DIENA

Sūkio mįslės

Sykį patekau tarp besisukančių durų ir sukausi ten kiaurą dieną.

Papuolęs į žiedą, sukuosi ligi nakties.

O sykį mane susuko į kilimą ir išnešė. Išsisukau miške.

Bet pinigų kaip nėr, taip nėr...

RUGPJŪČIO 10 DIENA

Gerumo akcijos

Peržiūrėdamas, ką parašęs, matau, kad ne viskas gerai, ir dalį teksto išbraukiu.

Anksčiau tai išmesdavau į šiukšlių dėžę.

Dabar gi išbrauktas vietas išsiuntinėju kaip labdarą kitiems rašytojams.

RUGPJŪČIO 11 DIENA

Eikit jūs

Na... Gal į priekį. O man dar anksti.

– Išbandyk save! – ragina kaimynas.

Įmetu kaimyną į šulinį.

– Ar viskas gerai? – domiuos.

Ne, jam net labai nepatinka.

Vadinas, ir man nepatiks.

– Įveik save! – ragina pati.

– Gerai, gerai, – atsakau.

O vis delsiu. Žinau, kad kitiems tai pavyksta. Kapinėse daug tokių.

Bet aš nenoriu būt geras.

RUGPJŪČIO 12 DIENA

Kiti žygiai

– Mesk iššūkį! – vėl ragina kaimynas.

Aš vėl įmetu jį į šulinį.

Kažkaip nuobodu tampa.

Palipęs ant stogo, lendu į kaminą.

– Jūs lendat į kaminą? – teiraujasi prancūzai.

– Ne, – atsakau. – Aš skrendu į Paryžių.

Kita kultūra – kitoks bendravimas.

RUGPJŪČIO 13 DIENA

Kartų sąšauka

Kažkokie apsiseilėję tipai vis virkauja:

– Neužkraukim naštos vaikams!

O mes tyčia užkraukim! Vaikai gi vos gimę krauna...

Mūsų protėviai tai nėmaž apie mus negalvojo. Antraip ne piliakalnius, o ugnikalnius čia būtų supylę. Bent pasišildytume veltui...

RUGPJŪČIO 14 DIENA

Pozicijos

Ant mano sienos jau kelinti metai stovi laikrodis.

Kartais aš prieinu prie sienos ir kurį laiką stoviu drauge su juo.

Širdin smelkiasi tylus džiaugsmas.

RUGPJŪČIO 15 DIENA

Nuoširdumas

Anapus kelio – Patriūbavičiaus trobesiai. Paimu kirvį...

Grįžęs nuplaunu ašmenis, įkertu kaladėn ir ilgai stoviu kieme, žiūrėdamas į žvaigždes. Ir toksai pagauna liūdesys... Štai jau ir Patriūbavičiaus nebėr... Ramus, niekam neužkliūvantis vyras... Už ką jį? Svajojo... Bet ar daug tu pas mus prisvajosi? Kažin kiek dar galėjo gyvent... Deja, mirties valandos nepasirinksi.

Ir vaidenasi man, kad gyvenimas – tik piktas pokštas.

RUGPJŪČIO 16 DIENA

Laimės ištakos

Toks žmogus manęs paklausė:

– O ką tu darytum, jei žinotum, kad gyventi liko valanda?

– Duočiau tau į snukį, – atsakiau.

Jis nuskubėjo savais keliais, vildamasis, kad aš dar ilgai gyvensiu.

Ir man smagu, kad kitas tuom suinteresuotas.

RUGPJŪČIO 17 DIENA

Pastovumas

Prisimenu: sėdėjom Lenino aikštėj.

– Užsimerk ir išsižiok, – pasakiau.

Tu užsimerkei ir išsižiojai. Aš nuėjau.

Vakar išvydau tave Lukiškių aikštėj.

Trisdešimt metų praėjo... O nėmaž nepasikeitei.

RUGPJŪČIO 18 DIENA

Gyvenime kiekvienas randa vietą

Mano verslas sekasi gerai, namuose vis daugėja daiktų ir staiga žiūrim – uošviui nebėr vietos.

Nenoriu senelio išvežti miškan – pasodinu tarp dvigubų plastikinių langų. Vietos nedaug, bet kiek senam žmogui reik?

Ir svečiui pramoga, ir namiškiams nauda – senelis drėgmę sugeria, langai neaprasoja.

RUGPJŪČIO 19 DIENA

Būdas

Jūs įeinate į Rūmus, kuriuose trys šimtai šešiasdešimt šeši kambariai, atsisėdate ant aukso puodo ir sušunkate:

– Ei! Ar yra čia kas nors?

Jums atsako:

– Nieko nėra. Viskas čia jūsų.

Jūs pabąlate, paraustate ir išbėgate.

Ir parbėgęs savo lūšnelėn rašote prašymą pašalpai gaut.

RUGPJŪČIO 20 DIENA

Nudvasėjimai

Skaitau garsaus poeto eiles: „Gimiau nei per anksti, nei per vėlai. Gimiau pačiu laiku...“

O juk buvo gūdus sovietmetis...

Galvoju: kodėl šiandien niekas taip nebeparašo?

RUGPJŪČIO 21 DIENA

Būsenos

Gyvenimas – tai sapnas...

Naktį aš dažnai atsitokėju iš sapno. Vėjas beldžia į duris it kapinių sargas... Žvaigždės mirksi kaip žvakės... Lango kryžius krenta ant krūtinės...

Krūpteli širdis: kodėl viskas taip?

O dieną beveik niekad nepabundu. Ir jaučiuos kuo puikiausiai.

RUGPJŪČIO 22 DIENA

Priekiniai užpakaliniai

Daugelį lietuvių sutvėrė Dievas, todėl jie privalo atlikti misiją.

Aš tai esu kilęs iš beždžionių, be to, dar neišsivystęs. Taigi misijos neatlieku, gyvenimo tikslo neturiu, gyvenimo prasmės nematau.

Bet būtent todėl, lyginant su anais, gyvenu gan prasmingai: nemeluoju, kad matau prasmę, nežudau vardan tikslo, o, būdamas baikštaus beždžioniško būdo, vagiu retai ir po nedaug.

RUGPJŪČIO 23 DIENA

Lietuviška zoologija

Andai svajojom, kad Lietuvos valstybė į Baltijos tigrą išaugs.

O išaugo į gudrią katę, kuri taikosi, ką nugvelbt iš lietuvių.

Gal blogai šėrėm? Kad ne. Rijo tai kaip tigras.

Bet kas gali būt geriau nei katino dienos...

RUGPJŪČIO 24 DIENA

Visuotinis invalidumas

Teisybė akla. Politika kurčia. Ekonomika luoša. Gyvenimas sunkus.

Sąlygos nežmoniškos. Bet žmonės vis tiek myli savo žemę.

Nes ir meilė – akla.

RUGPJŪČIO 25 DIENA

Kelyje pasiklysti lengva

Kai noriu patekt kokion puikesnėn vieton, manęs klausia:

– Leidimą turite?

– Aš turiu leidimą gyvent, – atsakau. – O davė jį man Viešpats.

Užtrenkia vartus.

Vis daugiau tokių vietų...

Jau greit mano leidimas niekur nebegalios.

RUGPJŪČIO 26 DIENA

Savyje susivokti sunku

– Čia stovėti draudžiama, – sako policininkas.

– Tai ko tu čia stovi? – stebiuos.

O kitąsyk jis klausia:

– Kodėl nesustojote stabdomas?

– Todėl, kad aš tavęs nepažįstu, – aiškinu. – Iš kur man žinot, ko tu nori? Gal taikais išžagint... Pakelių maniakas.

Anąsyk buvo draudžiama stovėt. Dabar – važiuot. Apsispręskit gi!

RUGPJŪČIO 27 DIENA

Šimtmečio asmenybės

– Aš pasiekiau nušvitimą! – gyrėsi senelis Rėmelis.

– Na? – suklusom.

– Viskas kaip buvę.

– Tai kam siekt reikėjo?

Senelis sumišęs traukėsi į tamsią kertę.

Bet mes nemušėm. Žinojom gi, kad tokiam amžiuj ne kažin ką bepasieksi.

RUGPJŪČIO 28 DIENA

Stipriųjų laimė

Visi žino, kad iš minimalios algos nepragyvensi, o mes pragyvenam. Iš pensijos irgi nepragyvensi. O mūsų pensininkai gyvi.

– Kaip jums tai pavyksta? – pavydi švedai.

– Ot nesakysiu! – vaipaus. – O tai ir jūs užsimanysit taip gyvent.

Nepratusiems, išlepusiems net pirmas bandymas gali būt paskutinis.

RUGPJŪČIO 29 DIENA

Mažos gudrybės

Žinovai teigia: jei krenti nuo stogo – visas gyvenimas spėja pralėkt prieš akis.

Man tiek nereik.

O jei noriu prisiminti, kas vakar buvo, – krentu nuo taburetės.

RUGPJŪČIO 30 DIENA

Šiaurės kraštas

Vasara išeina laukais.
Ruduo ateina miškais.
Žiema – plaukais.
Pavasaris pereina per širdį...
O geresnių laikų čia beveik nebūna.

RUGPJŪČIO 31 DIENA

Kompensacija

Ateis rudenėlis ir vėl pilkos dienos...
Liūdnas pedagogas varpeliu skardens...
Neskardenk, šviesuoli, nebudėk prie vartų!
Neateis Premjeras, nepakels algos...
.....

Bet pakels taurę už mokslą ir šviesą... Pakels už tave.

RUGSĖJO 1 DIENA

Pirma klasė

Premjeras mokino koalicijos partnerius:

– Bandykit sudėti skiemenis. Kartokit sykiu su manim: Lie... tu... va...

– Le – le... – lemeno partneriai, – ū – ū – ū... – ūbavo.

Iš kairės ir iš dešinės dėliot bandė – nieko jiems neišėjo.

Tik atimt buvo pramokę.

RUGSĖJO 2 DIENA

Programos metmenys

Ėjo du populistai ir sutiko liberalą.

– Įmeskim jį į šulinį, – sako vienas kitam. – Žmonėms tai patiks.

Kaip tarė, taip padarė.

Ir tikrai žmonėms patiko.

RUGSĖJO 3 DIENA

Intymūs ryšiai

Rudenį būna pasimatymų, kurie sukrečia ligi ašarų.

– Bulvių reik? – beldžia į duris toks žmogelis.

Ilgai stebiu jį pro skylę. Žmogus man visai nepažįstamas, o valgyt siūlo! O gal nori tik pabendraut, bet nedrįsta apie tai pasakyt, užtat ir valkioja maišelį?

O ką aš jam galėčiau pasiūlyt? Gal smuiku pagriežt?

Kol ryžtuos atidaryt, jis jau prapuolęs.

Šitaip ir laimė...

RUGSĖJO 4 DIENA

Šilti šaltiniai

Jeigu jūsų gyvenimas praėjo pro šalį...

Džiaugtis reik! Kitus, būna, ir sutraiško.

Džiaugtis reikia kiekviena diena.

Bet jeigu reikia... Anoks tada džiaugsmas...

RUGSĖJO 5 DIENA

Rudens melancholija

Kelyje stabdau mašinas. Pagaliau viena stabteli.

– Jūsų dokumentai, – sakau vairuotojui.

Netikiu, kad parodys. O kad ir parodytų...

Kas man iš to?

RUGSĖJO 6 DIENA

Protinga praeitis

Kai slinko ledynai, tai žmonėms nereikėjo transporto. Jie paprasčiausiai sėsdavo ant ledo ir nuslinkdavo, kur reikia. Gyvenimo tempas buvo lėtesnis, bet gyventojai – gudresni: žinojo, kad nėr ko skubėt.

Juk dabar net sukaitę lakstom. O bendraujam – šalčiau nei ledynmety...

RUGSĖJO 7 DIENA

Stabilumas

Pirmąsyk Lietuvos vardas paminėtas tada, kai mūsų svečias Bonifacijus gavo per galvą.

Šiandien pasaulis prisimena Lietuvą, kai atliekame tokius pat žygius.

Užtat ir džiaugias širdis – per karus, marus, okupacijas, privatizacijas – išsaugojom papročius!

Baimės kaina

Seniai seniai vienas dinozauras prisirijo kokos lapų ir jį ištiko haliucinacijos: būk tai ant kalno mūrai, joja lietuviai...

Persigandęs tarė draugams:

– Nykstam iš čia!

Ir jie išnyko.

RUGSĖJO 9 DIENA

Kankiniai

Prisimenu: ėjom tada už Lietuvą.

Aš nuėjau iki lovos ir atsiguliau.

Albinas ir Albertynas išėjo pro duris ir daugiau aš jų neberegėjau.

RUGSĖJO 10 DIENA

Išmanusis patriotizmas

Galėčiau ir aš Lietuvą garsint...

Bet ar laikas? Dabar! Kai rusas tykoja...

Tegu sau tyliai kiūto prie Baltijos. Geriau, kad niekas nežinotų, kur ta Lietuva yr.

RUGSĖJO 11 DIENA

Neviltis

Nuolat persivalgau ir taip sunku: pilvą pučia, nuotaika prasta, darbingumas smukęs...

Bet girdėjau: nelengva ir tiems, kurie nuolat neprivalgo.

Užtat ir sakau: ar tu vienaip gyvensi, ar kitaip – laimės Lietuvoj nier.

RUGSĖJO 12 DIENA

Geros naujienos

Pastebėjau: politikai atsiranda iš nieko, bet atgal į nieką nebeatvirsta.

Vadinasi, nieko Lietuvoje vis mažėja.

Manding, teisūs senieji meistrai, tvirtinantys, kad nieko čia nebus.

RUGSĖJO 13 DIENA

Mūsų laikų paslaptys

Jei prie vieno avino pridėsi keturis – bus avių banda.

Tai kodėl prie vieno pridėjus šimtą keturiasdešimt – Lietuvos Seimas?

RUGSĖJO 14 DIENA

Įtarimai

Beldžiuos į Seimo vartus.

– Ar čia priimami įstatymai? Atnešiau keletą...

Duoda į kailį ir išmeta lauk.

O juk tikrai žinau: čia!

Bet, ko gero, tik iš savų ir tik saviems...

RUGSĖJO 15 DIENA

Medžiai yra didesni

Dažnas lietuvis mėgsta lygintis su medžiais ir net girtis: „Aš turiu šaknis!“

Bet kur jūs matėt medį, žengiantį Europon?

O va lietuvis yra gan mobilus ir sugeba sparčiai judėti ne tik po didžiąsias pasaulio prekyvietes, bet ir po nelabai erdvią kito lietuvio piniginę.

Užtat ir sakau: lietuvis turi ne šaknis, o šikną ir nuolat gadina gyvenimą savo artimui.

RUGSĖJO 16 DIENA

Miško broliai

Pastebėjau, kad lietuvis, išėjęs miškan, pasijunta geriau nei mieste.

Taip yra dėl to, kad miške daug šakų ir ant kiekvienos gali pasikart.

Svaiginantis neribotų galimybių jausmas.

RUGSĖJO 17 DIENA

Guodžianti gamta

Pastebėjau, kad miške daug vabalų ir visi mažesni už mane. Bet visi juda, kruta. Nerasi tarp jų anei vieno susiraukusio.

Gražu pažiūrėt, kaip skuodžia toksai žemažiūris. Užtveriu kelią. Puola šen, puola ten it pradedantis verslininkas.

Aš – trept kojele.

Grįžtu iš miško jau atlaidesnis valdžioje sėdintiems.

RUGSĖJO 18 DIENA

Be šaknų

Jis turėjo dvarą, kuriame buvo trisdešimt trys kambariai, pokylių salė ir stebėjimo bokštas.

Ir vis dėlto jis miegojo miegamajame, valgė valgomajame, stebėjo pro langą.

O juk dar holas per tris aukštus! Ką ten veikt?

Sykį jis ėmė ir pasikorė tam hole.

Tai mat kas būna, kai nėra tradicijų, kai aukštuomenė atsiranda iš nieko.

RUGSĖJO 19 DIENA

Gairės

Visi žino: teisėjams didelės algos mokamos ne todėl, kad jų darbas užvis sunkiausias, o kad jie neimtų kyšių.

Sakau: teisinga būtų ir kitiems skirt priedus, idant jie nekrėstų šunybių – vaistininkai nenuodytų, daktarai nepjautų, virėjai nepiltų sriubon jūros mišinio...

Aišku, norint, kad valdžia atkreiptų dėmesį, žmonės pirmiausia turi parodyt, ką sugeba...

RUGSĖJO 20 DIENA

Broliai Karamazovai

Jurgis, Antanas, Aloyzas ir Martynas... Ūkininkas, bedarbis, klierikas ir deputatas... Savo tėvą, dorą ir darbštų lietuvį, stvėrė už gerklės, užtvatijo negyvai ir pakasė po kriauše.

O juk būtų pakakę tik gerai papurtyti, ir būtų pabirę pinigėliai.

Bet kas tau šiandien terliosis...

RUGSĖJO 21 DIENA

Kaip mes atrodom

Daugelis žuvų nėra mačiusios Lietuvos. Todėl geri žmonės stovi ant lieptų ir specialiais įrankiais bando jas ištraukt.

Bet vos tik kokia žuvelė atsiduria ant kranto ir pamato Lietuvą – kaipmat ima dusti, o greitai ir galą gauna.

Užsimerkusi gal ir priprastų.

Bet pirmas įspūdis – teisingiausias.

RUGSĖJO 22 DIENA

Paklydimai

Pastebėjau, kad tiek dvasingą, tiek ir nedvasingą žmogų pradūrus peiliu išsiskiria vienodas dvasios tūris.

Tai ko jūs rėkiat, neva švietimui ir kultūrai turėtume skirti daugiau lėšų?

RUGSĖJO 23 DIENA

Palikti

Šviesa sklinda šviesos greičiu, o lietuvis slenka – vėžlio. Todėl šviesa ir negali mūs žingsnius lydėt.

Tamsoj tiesą pavagia...

Ir klaidžiojam ratais, giedodami apie tai, ko nėra.

RUGSĖJO 24 DIENA

Restauratoriai

Žengiant į Vakarus sustabdė Vasiliauskas.

– Atsiminkit, vaikinai! Europoj yra net keli kultūriniai sluoksniai.

Susižvalgėm. Nė vienas apie tai nebuvom girdėjęs.

– Pirmiausia, – tarė Vasiliauskas, – reikia nuplėšt stogą ir įsiveržt į vidų.

– Toliau?

– Nuplėšt parketą ir sienų apmušalus.

– O toliau? Kas gi toliau, Mokytojau?

– Nuplėšt drabužius, žiedus, auskarus...

– Ir tada?

– Odą nuplėšt. Šitaip lengviausia atskleist esmę.

Užpylėm tą kvailį smėliu. Tiek mes jau seniai pažengę.

RUGSĖJO 25 DIENA

Tvarka ir teisingumas

Danai visados gyveno geriau nei lietuviai. Tai erzina.

– Jūs, danai, labai pučiatės, – priekaištauju.

– Nesipučiam, – teisinasi.

– Tai pūskitės!

Praduriu padangas ir pabėgu.

RUGSĖJO 26 DIENA

Akrobatai

Yra tipų, kurie uždirba didelius pinigus, balansuodami ant lyno tarp dviejų dangoraižių.

Vaikiški žaidimai!

Kiek pas mus yra balansuojančiųjų ant skurdo ribos! Tai itin pavojingas, ilgai trunkantis triukas, kurį net Amerikoj retas drįsta pakartot.

Užtat sakau: tik mokėkim savo meistrus reklamuot! Ir išgarsėsim, ir biudžetas pilnės.

RUGSĖJO 27 DIENA

Taiklumas

Tai reikia mums atominės ar – ne?

Vieni siūlo: meskim monetą.

Kiti: meskim Premjerą iš Vyriausybės. Jei nukris veidu į rytus – nestatom. Jei užpakaliu į vakarus – irgi ne.

Tik kad iš taip aukštai krisdami jie visados užpakaliu į šiltą kėdę pataiko.

RUGSĖJO 28 DIENA

Svajonių vainikas

Kai visą Lietuvos žemę supirks užsieniečiai, tai visi ir gyvensim užsienyje.
Nebereiks klajoti, laimės ieškoti.
Uždirbsim padoriai, pasensime oriai.
Viziją turėsim – laisvą Lietuvą regėsim.

RUGSĖJO 29 DIENA

Grėsmės

Girdžiu: Seimą žada paleist...
Drebėdamas lendu po lova.
Aptvare uždaryti, apsaugos prižiūrimi – ir tai kiek pridirbo!
O kai ištrūkę pasileis skersai Lietuvą...

RUGSĖJO 30 DIENA

Naujieji lietuviai

Išėjęs grybaut, tik keletą žmonių miške randu. Nupjaunu galvas ir išmetu.

Žmogus be galvos – nieko vertas.

O kur man visą žmogų dėt?

Bet taip sau, cielą, irgi gaila palikt. Kitas taigi paims.

SPALIO 1 DIENA

Senieji lietuviai. Įžvalgos

1

Žvelgiant iš tolo – tikrai senjoras!
Prieini arčiau – pensininkas, ir tiek.

2

Ori senatvė – tai tokia būsena, kai oras eina iš tavęs ne laiku ir ne vietoj.
Ir jokių valdžios nuopelnų čia nėra.

SPALIO 2 DIENA

Orus sumuštinis

Štai neretai pasitaikanti situacija: tu – nulis, policininkai – du.

Ir vis dėlto nerėk, o susimąstyk: „Ar geriau būtų, jei muštų banditas?“

Kas be ko, banditas profesionalesnis ir užmuša greičiau. Bet kai lupa Lietuvos Respublikos pareigūnas – spalvingesnės emocijos, daugiau garbės ir orumo.

Ir galų gale pasijunti lietuvis esąs.

SPALIO 3 DIENA

Trapus grožis

Mažas žmogus stovėjo didelėj parduotuvėj ir, užvertęs galvą, dairėsi į kalnus gėrybių. O po tuos kalnus vartotojai vaikštinėjo, visokius reikmenis vartojo, o dailesnį radę – vartotojas viliojo...

Mažasis svajojo: „Štai pastatėm terminalą, ir, jeigu latviai nepavogs plūduro, po keleto metų gyvensim nepalyginti geriau. Tada tai jau ir aš vartosiu!“

Nepasijuokim, neišbaidykim jo! Sudžiūvę svajotojai puošia Lietuvą kaip kažkada nuskintos ir pamirštos gėlės – knygą...

SPALIO 4 DIENA

Nustatymai

Kodėl mes gyvenam krašte, kur tokios ilgos ir šaltos žiemos?

Todėl, kad mūsų protėviai buvo tokie pat durni kaip mes, ir gudresnės beždžionės pavarė juos nuo Viduržemio jūros.

Bet šiandien privalome reikalaut: Europos Sąjungos šalims saulės šiluma turi būti tiekiama po lygiai. Neteisinga, kad kitiems nereikia nei brangių žieminių batų, nei už šildymą mokėt...

O jei teisingai paskirstyt šilumą nėra galimybių, šalys privalo keistis teritorijomis kas penkeri metai.

SPALIO 5 DIENA

Spinduliai

Ateidamas į mokyklą, mokinys atsineša mokinio krepšelį, kuris prikimštas visokių daikčiukų, tinkamų mėtyt į mokytoją.

Todėl būtinas ir mokytojo krepšelis: pluoštas beržinių rykščių, žnyplės ausims tempt, keletas granatų... Specialistui privalu naudotis specialiosiom priemonėm.

Jėgos išsilygintų ir dialogas atsirastų.

SPALIO 6 DIENA

Lietuvių pasakos

Išėjau laimės ieškot...
Grįžtu nešinas laime...
Žmona paslepia laimę juodai dienai.
Ir vėl viskas po senovei.

SPALIO 7 DIENA

Paslėptas protas

Kada nors visos pasakos prasidės žodžiais: „Gyveno trys broliai. Du mokėjo prisijungti prie interneto, o trečias – ne.“

Atspėjot, kuris laimės?

Tai ir nesisielokit, broliai, kad nemokat prie interneto prisijungt. Pakentėkit metus, kitus – vaikai jus prie internato prijungs.

Tas pats virtualus pasaulis, tik kitoj Dievo rankoj.

SPALIO 8 DIENA

Nuojautos

Ir kam mums tie elektros tiltai!..

Į paskutinę kelionę vis tiek su žvakėm išlydės.

SPALIO 9 DIENA

Ribos

Susimąstęs žvelgiu į pačią: nejau ir ta paprasta, bemaž rusakalbė moteris – europietė? Daugiau tikrai nebėr ko siekt.

SPALIO 10 DIENA

Geroji botanika

Ne kalnų aukštumu, o žemių derlumu garsi Lietuva...

Paprasti žmonės čia užauga runkeliais, o nepaprasti – kopūstais.

Vieni kopūstai ramiai rūgsta Seime, o kiti net išsigimsta į Briuselio kopūstus.

Mažai šaliai tai didelis derlius.

SPALIO 11 DIENA

Pusiaukelėj

Seimas padurnėja kas ketveri metai. Žinant nūdienos padėtį, nesunku apskaičiuoti, kad po dviejų dešimtmečių ten neliks nė vieno protingo.

Net keturiasdešimt metų žygio!

Bet juk ir Mozė tiek klaidžiojo, kol atsikratė balasto...

SPALIO 12 DIENA

Padėtis

Televizijos neatsako už kandidatų žodžius.

Kandidatai už savo žodžius irgi neatsako.

Išrinkti jie neatsako ir už veiksmus.

Rinkėjai neatsako už tai, kad tokius išrenka.

Klaustum: kur padėti nesugebančius atsakyt?

Bet kas atsakys...

SPALIO 13 DIENA

Gurmanai

Kitados apstulbę rodėm kits kitam:

– Kandidatai šūdą mala!

Viskas tuomet buvo nauja. Viską norėjom išbandyt. Užsisakėm ir šio produkto.

Paragavom. Pripratom. Patiko.

Vėl ir vėl tą patį renkamės.

SPALIO 14 DIENA

Tautinis kartotinis

Sukeitus sėdmenis, Seimas nepasikeičia.

Kartokim šią formulę kasdien keturias savaites prieš rinkimus ir ketverius metus – po jų.

Praeis nerimas, nežinios baimė...

Ateis suvokimas: gamtos dėsniams nepasipriešinsi.

SPALIO 15 DIENA

Visuotiniai dėsniai

Jūsų žmona andai irgi rinkosi geriausią...
O su kuom gyvena?
Kaip šeimoj, taip ir Seime.

SPALIO 16 DIENA

Rezultatai

Bendras vidaus durnumas (BVD) paaiškėja per rinkimus.

Renkam geriausius, o išrenkam blogiausius. Tai kartojasi metai iš metų. Specialiai to neišmoksi, tyčia taip nepadarysi.

Tai reiškia, kad rinkėjas nekaltas. Rinkėjas – nepakaltinamas.

SPALIO 17 DIENA

Lietuviškas laukiamasis

– Kada pagerės gyvenimas? – klausia pati.
– Tada, kai pagerės žmonės, – aiškinu.
– Tai kodėl jie negerėja?
– Laukia, kol gyvenimas pagerės.
Sėdim, laukiam...

SPALIO 18 DIENA

Žvelk giliau

Gyveno du broliai ūkinykai...

– Gyvas žemėn neljsi! – tvirtino vyresnysis.

– A diel kuo ne! – sykį drįso paprieštaraut jaunylis.

Stvėrė jie kastuvus... Molis užgriuvo, broliai pražuvo.

Kam šiandien nuo to blogiau?

Nebijokim nestandartinių sprendimų!

SPALIO 19 DIENA

Viltys vėjyje

Šiaurės vėjas sutvėrė vikingus.

Rytų vėjas – girtuoklius ir tinginius.

Vakarų – bedarbius, banditus, elgetas ir aukštuomenę.

Vienintelė mūsų viltis – pietų vėjas. Atverkim duris! Atlapokim langus!

Gal dar įmanoma ir iš mūsiškių ką nors doro sutvert...

SPALIO 20 DIENA

Parlaleliniai pasauliai

Skambinu į Seimą:
– Bulvių reik?
Aiškina kažką...
– Kaip jums – su nuolaida!
– Lizingu?
– Cingu lingu!
Neturiu aš jokių bulvių. Man svarbu ryšys su Parlamentu.

SPALIO 21 DIENA

Optimistinė tragedija

Apžiūrėjęs kūną, daktaras tarė:

– Pasmaugtas mokesčiais.

Visi ten juokėmės.

– Kas drįso tokiu iškreiptu būdu smaugt? Surast ir susodint visus iki gyvos galvos! – grūmojo komisaras.

Atrodė labai rūstus. Tokie turi laimėt.

Tik ne šitam kūriny ir ne šitoj knygoj.

SPALIO 22 DIENA

Tradicijų krizė

Prieš pjaudamas visados devynis kartus pamatuoju.

Užtat labai ilgai užtrunka.

Dažnas ir pasprukt spėja.

SPALIO 23 DIENA

Dvasinės dalys

– Man ne pinigai svarbiausia! – pareiškia Verslininkienė. – Pinigai tik padeda atsiskleist.

Ir kai ji atskleidžia kailinius, matyti perlų vėriniai, aukso lydiniai, briliantų apkabos...

SPALIO 24 DIENA

Išrinktoji tauta

Vis daugiau verslininkų traukiasi į šešėlį... Policininkai tyko šešėlyje... Iš pensininkų šešėliai belikę... Valdininkai nei sudega, nei paskęsta – šešėliais virtę...

Šešėlyje triūsia visų lietuvių šešėliai. Todėl jų ir nematom tamsiuoju paros metu. Užtat net ir nedirbantys vis dar gyvi.

Gerai turėt šešėlius! Manding, jau tveriant pasaulį, apie lietuvius buvo pagalvota.

SPALIO 25 DIENA

Neskubėkite su išvadom

Jeigu jums pasiūlė ministro kėdę, nedelsdamas eikite ir sėdėkite. Vėliau išsiaiškinsite, kokia tai ministerija.

Jei paaiškėtų, kad Kultūros – nelaužykit kėdės, nedaužykit langų ir atsistojęs ant palangės nerėkit ant kūrėjų: „Eikit jūs visi na!..“ Prisiminkit, kad kultūra – tai ne vien pigios knygos ir nušiurę kultūrnamiai. Tai ir visa, kas žmogaus sukurta, perkurta... Sukultūrinta gali būti net žemė. O tokia labai brangi.

Tai nuramins ir sukels daug minčių.

SPALIO 26 DIENA

Nežudyk strazdo giesmininko

Kaip paukštis negali negiedoti, taip valdininkas negali neimti.

Jei suma žemiau minimalios algos – tai kyšis, o jei daugiau – provokacija.

Jei dviese pasislėpę provokuojasi, tai dar intymiau, nei poruojasi.

Todėl reiktų itin griežtai bausti tuos, kurie žvilgčioja ar pasiklauso.

SPALIO 27 DIENA

Uždaras ratas

Galėčiau išsiųsti kitiems šimtus žinučių. Bet nežinau, ką jiems pranešti.

Žinau, kiti nuolat siunčia. Iš kur jie žino tiek svarbių dalykų?

Matyt, kiti jiems žinutėmis praneša.

SPALIO 28 DIENA

Susvetimėjimas

Išlipu iš lovos ne ta koja, suprantu, kad diena prapuolė, ir vėl atkrentu.

Abi mano kojos – ne tos. Plaučiai – ne tie... Širdis...

Galvoju: kas man yr?..

Bet ir galva – ne ta.

SPALIO 29 DIENA

Namų šilumos slėpiniai

– Yra vyrų, kurie žino, kaip elgtis, kad būtų visaverčiai su moterim, – aiškina žmona.

– Bet yra moterų, kurios nežino, kaip elgtis, kad būtų visavertės su vyrais! – atkertu.

Riktelčiau: tu butelį pastatyk! Mergų parvesk!

Bet argi supras?

SPALIO 30 DIENA

Nepamirštas

Užėjo lietus... Liūdesys tai kasdien užeina...

O kartais užeina man...

Tikrai nėra taip, kad jausčiaus vienišas.

Netgi būna: kai žmonai užeina – iš namų išeinu, kad vienas pabūčiau.

SPALIO 31 DIENA

Šviesa tamsoj

Lapkritis nereikalingas, mat lapai nukrenta jau spalio mėnesį. Lapkritį reiktų iškirpt iš kalendoriaus – jis trukdo Kalėdoms. Lietuviams gana vienuolikos mėnesių.

Ir vėl sutaupytume!

LAPKRIČIO 1 DIENA

Pamirštas pasaulis

Toli toli, už devynių mylių nuo didžiojo plento, gyvena senelis ir senelė.

Rytą jie keliasi, pakuria krosnį, apsirengia švariais drabužiais.

Tada atsisėda prie lango ir laukia vakaro.

Daugiau čia niekas neateina.

LAPKRIČIO 2 DIENA

Patys kalti

Santariškėse klausėm:

– Ar galima pabėgti nuo mirties?

– Galima, – sakė daktaras Oleka. – Tik reikia labai greitai bėgti.

O kuris gi seniukas tai sugeba?

LAPKRIČIO 3 DIENA

Kita klasė

Ilgai svarstęs, kokį automobilį įsigyt, pasirinkau policijos mašiną.

Didelis pravažumas, neribotas greitis, galimybė vairuot išgėrus...

Jausmas – lyg bananų šaly runkeliu žydėčiau.

LAPKRIČIO 4 DIENA

Užklasiniai darbai

Mokytojas Grigelis pasigyrė:

– Nusipirkau spintą su stumdomom durim!

Verslininkas Grigaliūnas kad nusijuoks:

– O aš nusipirkau Seimą su stumdomais durniais!

Visi ten šokom stumdyt mokytoją. Paskui įstūmėm į spintą ir užstūmėm duris.

LAPKRIČIO 5 DIENA

Mano indėlis

Išgirdau, kad esąs toks drugio efektas. Atseit viskas pasauly susiję, todėl net nuo menko vabzdžio sparnų plastelėjimo gali prasidėt didžiulės permainos.

Pagavęs drugelį, atsinešiau prie Seimo, pririšau ant siūlo ir paleidau plasnot...

LAPKRIČIO 6 DIENA

Vidinės galios

Grėbstau rudens lapus, o vaizduojuos, kad Europos lėšas grobstau.

Ir nurimsta širdis.

LAPKRIČIO 7 DIENA

Pasaulio pabaigoj nieko naujo

Nusiritęs nuo kopėčių, astronomas Šmukštaras regėjimą skelbė:

– Jau greitai ateis Antikryzas kairiųjų ir dešiniųjų teisti!

– O paprasti žmonės! – šaukėm. – Kas tiems bus?

– Nieko nebus!

Skirstėmės nusivylę. Mūsiškių niekad niekas nepastebi.

O aniems, žiūrėk, dar kokias kompensacijas priteis!

LAPKRIČIO 8 DIENA

Šviesų terapija

Pastebėjau, kad stalinės lempos yra kvailesnės už lemputes, šviečiančias palubėj.

Dienos šviesos lempos nereikalingos, nes dieną ir taip šviesu. Ogi nakties šviesos lempos tarnauja žmogui, todėl gali būti renkamos.

Mat politikos žvaigždės yra taip toli nuo žmogaus, kad jų šviesa mus pasieks tik po daugelio metų.

LAPKRIČIO 9 DIENA

Tyros širdys

Jei būčiau prokuroras, ateičiau pas valdininką, kuriam iš gan žemos algos išdygo itin aukšta pilis, ir paklausčiau:

– Iš kur visa tai?

Jis paraudonuotų ir atsakytų:

– Nežinau.

Aš irgi paraudonuočiau. Susikibtume už rankų ir verktume.

LAPKRIČIO 10 DIENA

Papročių krizė

Duok durniui kelią...
Davėm ir jie nuėjo į Seimą.
Mes gi – durnių vietoj likom.
O kelio niekas neduoda.

LAPKRIČIO 11 DIENA

Pasileidimas

– Įgriso tas karas, – dūsauja kiemsargis.

– Dar nekariaujam, – primenu.

– Dar ne? – stebisi. – O jau tiek triukšmo!

– Šitaip mes Lietuvą garsinam, – paaiškinu.

– Bet ar negali kai kurios valstybės garsėti tuom, kad yra tylios?

Galėtų... Bet iki tokio supratimo – toli.

LAPKRIČIO 12 DIENA

Agresorius

Sportas – tai karo atmaina...

O kai mūsiškiai laimi, iš visų pusių girdėt riksmai: nušlavėm... sumindėm... parklupdėm...

Štai kas mūsų pasąmonėj! Štai kaip mes norėtume elgtis su kaimynais!

Gerai, kad Lietuva – maža šalis.

LAPKRIČIO 13 DIENA

Antikryzinis

Yra ženklų, kad kils nauja kryzė. Kaip elgtis?

Nuleisti rankas, suglausti kojas ir ramiai sėdėti. Gulėti – dar geriau.

Kai visi pasaulio žmonės – ir patys galingiausi, ir visai neįgalintys – ramiai sėdės arba gulės, nebus kam nė kryzės sukelt.

LAPKRIČIO 14 DIENA

Projektai

Stebėdamas, kaip chaotiškai juda žmonės, visados norėjau tą judėjimą sutvarkyti. Aš manau, kad viena dalis žmonių privalo judėti viena kryptimi, o kita – priešinga. Trečia ir ketvirta dalys turi suktis ratais į skirtingas puses. Visa tai reiktų reguliuoti iš kosmoso.

Judantys rytų kryptimi turėtų vilkėti raudonais rūbais, o vakarų – mėlynais. Besisukantys ratais – juodais ir baltais. Visi judėtų be reikalo, kitaip sakant, reikalas būtų pats judėjimas tam tikra nereikalinga kryptimi.

Pradėti reiktų auštant, o baigti – temstant. Žmonių kolonos liptų iš skylės, kuri būtų Žemės centre ir sulįstų į skyles, iškirstas už Žemės ribų. Tada požeminiais tuneliais grįžtų atgal ir vėl išlįstų iš centrinės skylės. Šitaip reiktų eit tūkstantį metų.

Po to viskas būtų kitaip. O jei ne – tęsti žygį.

LAPKRIČIO 15 DIENA

Svarbiausias dalykas

Visi didieji atradimai yra susapnuojami, tik reikia nepatingėti daugiau laiko praleisti lovoj.

Aš stengiaus ir susapnavau Periodinę lietuvių lentelę. Pagal ją galima apskaičiuoti visų lietuvių svorį ir svarbą, sužinoti, kam ir kiek priklauso, nustatyti, kur koks lietuvis turi būti, surasti lietuvius, kurių dar trūksta, ir pašalinti tuos, kurie jau atlieka.

Lentelė aiški kaip diena, ir man aišku, kad ji paaiškins viską visiems ir – per amžius.

Ir aš regiu, kaip Lietuvoj visi lietuviai tampa laimingi, nes visi pagaliau tvarkingai susidėlioja į savo vietas.

LAPKRIČIO 16 DIENA

Būtinybės

Beldžiuos į pirmas papuolusias duris. Atidaro ponia.

– Jūs viena? – klausiu.

– Taip, – atsako. – Prašom į lovą.

Atsigulu. Ir jinai šalia...

Paskui patiekia valgyt, gert... Išeinu vemdamas.

Taip turėtų visur ir visados būt!

Bet nebūna.

O gal būna? Tik ne man?..

LAPKRIČIO 17 DIENA

Viršūnės

Ji buvo smuikininkė iš Jeruzalės, jis – santechnikas iš Fabijoniškių. Ji trankėsi po visą pasaulį, jis nardė kriauklėse bei klozetuose.

– Geruoju tai nesibaigs! – šnekėjo žmonės.

O jinai – brūkšt! – ir pagimdė jam tris sūnus: vieną nuo rusų gubernatoriaus, kitą nuo graikų ambasadoriaus, trečią nuo japonų imperatoriaus.

Beveik tuo pat metu jam gimė dukra Šnipiškėse ir dvynukai Kirtimuose.

Šiandien visi laimingi.

LAPKRIČIO 18 DIENA

Baisioji fizika

Meilė tvyksteli kaip žaibas. Bet griaustinis tik po metų kitų ima dundėt.

Žinia, apdairesni anksčiau palieka namus.

LAPKRIČIO 19 DIENA

Švelnumas

Sutikau ją Geležinkelio stoty. Šlaistėsi po peroną, kabinėjosi prie keleivių. Aiškiai buvo matyti, kad vargšė nežino, kur eit.

Paėmiau už rankos. Klusniai it avelė sekė iš paskos.

Nusivedžiau į Markučių dvarą ir įmečiau į šulinį.

LAPKRIČIO 20 DIENA

Ko reiktų, kad viskas čia būtų kitaip

Man nepatinka, kad Žemė skrieja aplink Saulę. Aš norėčiau, kad ji ramiai kybotų erdvėj. Tada ir žmonės būtų ramesni.

Dar man nepatinka, kad Žemė sukasi apie save, nes taip ima suktis ir kai kurios nestabilios valstybės. Lietuva jau visai nusisuko nuo lietuvių.

Taip pat man nepatinka ir tai, kad danguje nebėra Dievo.

Dievas, aišku, yra, bet kitose vietose. Kai kas sako: Dievas yra visur.

Rusų irgi yra visur. Ir net lietuvių. Bet argi nebūtų geriau, jeigu jie būtų savo vietose?

Todėl aš norėčiau, kad Dievas sėdėtų danguje, kaip buvo prieš Kristų ir net viduramžiais. Vis šiek tiek prilaikydavo žmones, ir tie nesukeldavo pasaulinių karų.

LAPKRIČIO 21 DIENA

Paimti galima. Bet kur padėt?

Ėjo ketvirtas karo mėnuo. Praėjom Smolenską...

– Į Maskvą! – parodė maršalas Oleka.

– Rusai Maskvos neatiduos, – sakėm.

– O mes ir neimsim, – atsakė maršalas.

Ot tai bus juoko!

LAPKRIČIO 22 DIENA

Kariški žaidimai

Dešimt kartų paėmėm Pskovą ir tiek pat kartų atidavėm jį rusams. Vietiniai gyventojai buvo labai nepatenkinti. Galų gale jie sukilo ir nebeįsileido nei rusų, nei mūsų.

Turėkit sau... Paėjom prie Tambovo.

Rusijoj tų miestų begalės ir nė vieno mums nereik.

LAPKRIČIO 23 DIENA

Atsisveikinimas su ginklais

Morkus barėsi:

– Tai jūs, bobos, kaltos! Jums patinka vyrai su uniformom. Taip ir kyla karai...

– Uniformuotą vyrą aš įsiviliosiu į lovą ir nurengsiu, – pažadėjo Morkienė.

– O kur tuomet būsiu aš?

– Priekinėse linijose.

– Man tai nepatinka! – šaukė Morkus.

– O man nepatinka vyrai, kurie puldinėja ant kitų vyrų, – atsakė Morkienė. – Kol nepakeisit orientacijos, galit negrįžt iš fronto.

Morkus susimąstė. Paskui ir kiti ėmė mąstyt...

Ir tai buvo pradžia.

LAPKRIČIO 24 DIENA

Visatos mįslės

Prisimenu, pernai atėjo kaimynas. Jis gyrėsi:

– Visą gyvenimą dirbu, o nieko neturiu.

– Kažin ką reikia dirbti, kad taip gyventum? – klausiau. – Išmokyk ir mane tokių gudrybių.

– Man atrodo, tai priklauso ne nuo darbo, o nuo žmogaus.

Apžvelgiau tą žmogų. Niekuom neypatingas. Tokių daug. Ant tokių laikosi pasaulis.

Tada pagalvojau, kad pasaulis ilgai nebeišsilaikys.

O visi metai praėjo.

Liūdna.

LAPKRIČIO 25 DIENA

Kalbos defektai

– Kas valdo Lietuvą? – paklausė Vasiliauskas.

– O kas tau rūp! – atsakė Vasiliauskienė.

– O kažin ūkis ar kyla?

– Koks tavo reikalas!

Trečiąsyk Vasiliauskas paklausė:

– O kokia jūsų pavardė?

– Vasiliauskienė, – atsakė pati.

Taigi jei kalbėsi kaip žmogus, tau ir atsakys žmoniškai.

LAPKRIČIO 26 DIENA

Jausmų imperija

Meilė – tai žiūrėjimas viena kryptimi. Tokios sąlygos dažnai susidaro lėktuve.

Skridom į Keiptauną. Sėdėjau šalia nepažįstamos ponios, abu žiūrėjom į dešinę. Bet užkalbinti ją ryžausi tiktai ties Kryžkalniu.

– Jūs skrendat šituo lėktuvu?

– Taip, – atsakė. – Šituo.

– Ir aš tuo pačiu!

Daugiau nieko nekalbėjom.

Žodžiai... Jie tik sugadintų viską.

LAPKRIČIO 27 DIENA

Technologijos

Sukdamas iš miegamojo į virtuvę, nepasirenku saugaus greičio ir susiduriu su žmona. Dūžta indai, aidi riksmai... Atsipeikėju traumatologiniam...

Daktarui su gailestingąja sesele susidūrus, girdėt, kaip sofa-lova išsiskleidžia – viskas lengvu išgąsčiu baigias.

Reiks ir man naujo modelio ieškot.

Laimės baimės

– Su tavim kad ir į pasaulio kraštą! – sušuko ji.

– Einam, – atsidusau.

Sustojom ant krašto. Ji vėl:

– Visą gyvenimą būsim kartu!

Sudrebėjau ir nustūmiau į prarają.

LAPKRIČIO 29 DIENA

Vyrai ir virusai

Vyras, daug laiko praleidžiantis prie kompiuterio, tampa virusu. Toks nepadeda žmonai, nesirūpina vaikais, kartais pamiršta pavalgyt ir net išgert. Kad virusas neužkrėstų kitų, jį būtina pašalinti iš šeimos.

Pašalintas virusas, apsimetęs vyru, bando prasiskverbt į kitų moterų namus. Jei ten nėra kompiuterio, virusas nepavojingas ir kurį laiką jį galima naudoti vietoj vyro. Tačiau be kompiuterio virusas ilgai neišgyvena.

Deja, kompiuteriai paplitę visur, todėl ir virusų nuolat daugėja. Šiuo metu jų yra kur kas daugiau negu vyrų.

LAPKRIČIO 30 DIENA

Naujieji laikai

Augino tėvas tris sūnus ir visi trys užaugo gėjais. Tėvas labai didžiavosi, kad vaikai ne kokie prasti pederastai, ir kreipdavosi į juos tik vokiškai:

– *Gehen zurück!*

Du sūnus išleido į kunigus, o trečiąjį, patį gražiausią – už rusų gubernatoriaus. Šis labai jį mylėjo ir mirdamas užrašė jam Karaliaučių.

Ir Mažoji Lietuva susijungė su Didžiąja.

GRUODŽIO 1 DIENA

Visiems gerai

Ten, kur teka Neris, gyveno kiemsargis Kairys. Kasė sniegą, pavargo, susirangė pusny ir užmigo.

Dūlino pro šalį narys.

– Kask, tinginy!

Kiemsargis išsižiojo ir nukando nariui koją.

Gimines vaišino, pats valgė ir valdžią gyrė.

GRUODŽIO 2 DIENA

Branda

Nesuprantu jaunų ponų, kurie, pastvėrę moteriškę, kažko ieško po drabužiais. Tuščios pastangos! Tu ieškok muitinėj! Ieškok Seime! Gera cisterna, o juolab gera platforma jaudina kur kas labiau nei pats iškiliausias biustas.

Bet nesmerkiu. Tie dalykai ateina su amžiumi.

GRUODŽIO 3 DIENA

Heroica

Keltis iš lovos. Praustis. Rengtis. Valytis dantis. Kalbėtis su Tavimi.

Aišku, galima viso to ir nedaryti.

Bet kas tada lieka?

GRUODŽIO 4 DIENA

Mūsiškiai

Durnių ir bažnyčioj muša.

Dažnai ten užsuku pasitikrint.

Ir pastebėjau: mūsų valdovai į bažnyčią visados ateina su apsauga.

Vadinas, numano savo diagnozę.

GRUODŽIO 5 DIENA

Europiečiai

Austrijoj neradau jokio darbo...

Aišku, žinojau, kad austrės valgomos, bet negi prieit ir atsikąst? Visos gan riebios, išsyk neprarysi, o gadinti gaila...

Aš ne laukinis!

Grįžau Lietuvon alkanas, bet išdidus.

GRUODŽIO 6 DIENA

Lietuviška matematika

– Jei iš nulio atimsi vieną... Kiek bus? – tikrina mano koeficientą prancūzai.

– Kodėl vieną? – juokiuos. – Pas mus iš nulių atima viską. O nuliai vis tiek sukasi.

– O jei prie nulio pridėsi vieną?

– Bus nulis su lazda, – aiškinu. – Iš tokių irgi daug atima.

– Jei nulį padaugint?..

– Seniai padauginta, – pučiuos. – Nulių čia jau tiek, kad vietos trūksta. Todėl nemaža dalis nulių į kitus kraštus išrieda.

Žvelgdamas iš aukšto, darau išvadas:

– Nemanykit, kad mūsų nuliai nulio verti. Kas iš nulių atiminėja – net labai prasigyvena.

Prancūzai stebisi ir žada perimt patirtį. Palinkiu sėkmės.

Betgi žinau, kad neperims. Tai – tik mūsų.

O mes tą garbę gavome užgimę.

GRUODŽIO 7 DIENA

Apie laimę

Sėdžiu prie televizoriaus, žiūriu labai įdomią programą. Rūkas! Visur vienas rūkas...

Staiga įeina pati ir sako: „Išjunk televizorių!“

Aš išjungiu. Ji išeina. Aš vėl įjungiu. Ji grįžta ir išjungia.

Aš sėdžiu apsimetęs numirėliu.

Ji išeina. Aš vėl įjungiu.

Ir tada pagalvoju: „O jei vienas gyvenčiau?“

Tik šiurpas nukrečia. Pasikart reiktų iš nuobodulio.

GRUODŽIO 8 DIENA

Žudanti buitis

Būna, parsivedu į namus dailią ponią... O pati tuoj suskanta vakarienę taisyt, vaikai – savo kvailus piešinius rodyt, uošvis – prisiminimus pasakot...

Ir viešniai nemiela, ir man nejauku.

GRUODŽIO 9 DIENA

Kelionės ir atradimai

Kiemsargio pati skundžiasi: vyras į šalį einąs...

O aš jį visados randu pas savo žmoną.

Žinia, toks mulkis toli nenueis.

GRUODŽIO 10 DIENA

Apie žmogaus teises

Kryželį per gyvenimą kartu nešam...
Bet kudašių iš namų tai vienas turiu nešt!

GRUODŽIO 11 DIENA

Kitos žvaigždės

– Prisimeni, – sakė ji. – Kaip tada...

Bet aš nieko neprisiminiau.

– O kaip dabar? – paklausiau.

Jinai tik numojo ranka ir žiūrėjo į mane tokiom mėlynom akim, kad nori nenori teko pasakyti ką nors malonaus.

– Prieš dvidešimt metų tamsta atrodei jaunesnė...

Netrukus atsisveikinom ir nuėjom į skirtingas puses.

Ir dabar aš prisiminiau: ogi prieš dvidešimt nueidavom į tą pačią...

GRUODŽIO 12 DIENA

Mažos didžiosios gamtos gudrybės

Moters rankose – galinga virtuvės technika. O ką turi vyras? Geriausiu atveju – butelį alaus ir pultelį kanalams perjungti. Jėgos nelygios.

Tad vis daugiau vyrų meta šeimą ir išeina į Seimą.

Pusiaukelėj kai kurie stabteli, pakeičia kryptį ir nueina į alaus barą. Dalis jų ten lieka visam gyvenimui.

Šitaip gudri gamta ginasi nuo politikų pertekliaus.

GRUODŽIO 13 DIENA

Artimi svetimi

Rytą visados paklausiu savęs:

– Ar viskas gerai?

– Gerai, gerai, – atsakau.

O taip norėtųs pasiguost, paaiškint, kad nieko gero...

Bet argi supras?

GRUODŽIO 14 DIENA

Olimpiečiai

Pati vis aiškina:
– Mestum kūjį – uždirbtum, išgarsėtum!..
Mečiau kūjį ir paėmiau kirvį.

GRUODŽIO 15 DIENA

Pragiedruliai

Kiemsargis aiškino:

– Kai žmona pliaukšteli man delnu per ausį – tai erotika. O jei muša kuolu per galvą – tai jau politika.

Labai stebėjaus, kad pagyvenę žmonės moka taip moderniai susitvarkyt.

GRUODŽIO 16 DIENA

Lemtingos smulkmenos

Keturiasdešimt metų jie žiūrėjo televizorių.

Keturiasdešimt pirmaisiais televizorius sprogo, ir jie pažvelgė vienas kitam į akis.

Dabar atskirai gyvena.

GRUODŽIO 17 DIENA

Mokslo naujienos

Vyrai myli akimis, o moterys – ausimis.

Jaunam žmogui tai rimtas iššūkis. Kaip čia suvaldyt siekso techniką?

O nieko baisaus! Reikia akies obuolį įstatyt į ausies kriauklę ir penkias minutes tankiai mirkčiot.

Visa kita – iškrypimai. Itin nepadoru – dirbtinę akį numest ant klausos aparato ir visai nakčiai išeit iš namų.

GRUODŽIO 18 DIENA

Naujausios žinios apie ateitį

Bus uždrausta valgyti lašinius ir saldumynus. Visi privalės vartoti baltymus, mikroelementus ir skaidulines medžiagas.

Rūkyti bus galima tik nustatytose vietose – ten, kur geresnė ventiliacija: Balkanuose, Pirėnuose ir Skandinavijoj.

Yra žmonių, kurie vis dar užsiiminėja sieksu. Tas dalykas taip pat bus reguliuojamas specialiomis direktyvomis iš Briuselio. Užsiiminėti bus galima tik tam tikroms grupėms tam tikru laiku. Sausio mėnesį tai darys belgai ir lenkai, vasario – bulgarai ir portugalai...

Lietuviams kitąmet nenumatyta.

GRUODŽIO 19 DIENA

Geros permainos

Prisimenu, ėjau pas moteris, o tos man sakė: kai mes kartu, išnyksta visas pasaulis, lieki tik tu vienas.

Buvo labai neramu dėl pasaulio.

Dabar sėdžiu šalikelėj. Ponios eina pro šalį, o į mane nė nedirsteli. Panašu, kad pasaulis liko. Išnykau tiktai aš.

Tai didelė mūsų pergalė.

GRUODŽIO 20 DIENA

Skleidžiantys šilumą

Gyveno senelis ir senelė...

– Šalta, – sako senelis. – Lįsk, motin, į krosnį, o aš tave padegsiu.

– Tujen, tėveli, pirmas, – kviečia senoji. – Tavo skūrelė sausesnė...

Taip ir ginčijosi nuo ryto ligi vakaro. Gal ir sustirę būtų.

Laimė, atgūrino naktį visai nepažįstami žmonės ir pakaitino laidyne padus.

GRUODŽIO 21 DIENA

Kalėdų stebuklai

Ak, kaip kankinasi mūsų žmonės artėjant šventėms!

Susirūpinę, susierzinę zuja po parduotuves...

Sakau: išvežkit savo artimuosius į tolimiausią mišką – ir tegu straksi tarp eglių su zuikučiais.

Ir šventė jūsų namuose bus kasdien.

GRUODŽIO 22 DIENA

Išrankumas

– Per Kalėdas žmonės būna geresni, – priminė pati. – Gal ir tu toks būsi?

– Jokiu būdu, – atsakiau. – Aš geresnis buvau per Velykas.

– Ot, nepastebėjau...

Kas tau pastebės! Visi tik į blogus spokso.

Tiek jums ir tereik to gerumo...

GRUODŽIO 23 DIENA

Laimi labiau norintys

Kūčių naktį kiekvienas galim sugalvot didžiausią norą, ir jis būtinai išsipildys.

Ir vis tiek mums trūksta! Gal ne tą galvojam?

O gal visados atsiranda tipas, kurio noras – kad tavo noras neišsipildytų – didesnis?

GRUODŽIO 24 DIENA

Taupusis švelnumas

Kūčių vakarą prisimenam artimuosius...

„Va, žmona... – dūsauju. – Gal irgi čia gyvena?.. Gal su manim?.. Ot vargšė!“

Gerai, kad kitom dienom tokių dalykų nereikia prisimint.

GRUODŽIO 25 DIENA

Šventinė vizija

– Vargas spaudžia... – dūsauja žmonės.

– O jei patį vargą suspaust? – šovė man mintis.

Suspaustas vargas varytų automobilius, suktų elektrinių turbinas...

Vargo čia niekad nepritrūks. Ir suklestėsim!

GRUODŽIO 26 DIENA

Permainos

Sako: menkos ir lėtos mūsų permainos. Netiesa, gerbiamieji!

Prisimenu: gyvuliai kitados tik Kūčių naktį kalbėdavo. Dabar – kasdien. Ir net per televiziją!

Vaikas, menu, lėkdavau tvartan, trokšdamas išgirst, ką gyvulėliai šneka, jų norus išpildyt...

Nūnai svajoju: gal bent sykį per metus ir gyvuliai įsiklausys, ką žmonės šneka...

GRUODŽIO 27 DIENA

Nežydinti vienybė

Mes įsivaizduojam, neva per Kalėdas miškuose labai linksma: visi žvėreliai tik šoka, trypia aplink eglaites...

Iš tikrųjų yra ne taip: Lietuvos žvėrys, kaip ir Lietuvos žmonės, žiemą sušalę, suvargę... Ne šokiai jiems galvoj.

Kai tą suprasim, lengviau mums bus.

GRUODŽIO 28 DIENA

Suartėjimai

Ak, ta šventiška nuotaika... Visi skuba... Ir aš skubu sykiu su jais.

Štai ponas ragauja tortą. Ir aš atsikandu iš kito galo...

Anava ponia lenda kabinon suknią matuotis. Lendu jai iš paskos...

Man pačiam tai nieko nereik. Bet kaip smagu kitiems pagelbėt!

GRUODŽIO 29 DIENA

Vainikas

Prisimenu: šokau prie darbo...
Pašokęs, padainavęs vėl lovon atsiguliau.
Geri buvo metai...

GRUODŽIO 30 DIENA

Šventinis dokumentinis

Vairuojant nemalonu gert šampaną iš butelio. Stabteliu pakelėj. O čia prisistato uniformuoti ponai:

– Jūsų dokumentai!

Kad mentai – tas aišku. Tik kodėl – mano? Ir ką reiškia tas „doku“?

Bet kas man rūp! Atsakau jų stiliumi:

– Doku-doku! Kliuku-kliuku!

Pabaigiu butelį ir nulekiu pirmyn, kur spalvoti fejerverkai...

GRUODŽIO 31 DIENA

Agresija

Naujieji beldžias į duris. Užsimerkęs tūnau trobelėj apsikabinęs visa, kas brangu...

Kai pramerkiau akis, Naujieji jau buvo atėję. Žmonės rėkė, šaudė...

Vėl užsimerkiau. Ką tu jiems bepadarysi.

Anksčiau reikėjo galvot.

GRUODŽIO 32 DIENA

Regėjimai

Lietuvės lenkia nugaras haremuose, lietuviai gi, išginti į dykumas, gyvena su asilais, o kas netradicinės orientacijos – su kupranugariais. Pamirštam savo upes ir ežerus, ir mums vaidenas, kad nieko nėra gražiau už vėjo pustomą smėlį.

O kai užpuls rusas, tai už smėlį mūru stosim, „dykuma brangi“ giedosim.

Erlickas, Juozas
Er-115 Kalendorius / Juozas Erlickas. – Vilnius : Tyto alba, 2015. – 371, [1] p.

ISBN 978-609-466-134-1

Dar vieni metai, dar viena pasaulio kelionė aplink Saulę. Pats laikas pasirūpinti naujais kalendoriais. Nesirūpinkite, tuo jau pasirūpino Nacionalinės premijos laureatas Juozas Erlickas – sukūrė unikalų, funkcionalų, universalų „Kalendorių", suteiksiantį jūsų namams jaukumo, protui aštrumo, sielai ramumo, o svarbiausia – priešpilnio rytus ar pilnaties naktis įprasminsiantį skaitymo ritualu.

UDK 821.172-7

Juozas Erlickas

KALENDORIUS

Viršelio dailininkė ir meninė redaktorė *Ilona Kukenytė*

Tiražas 3 000 egz.
SL 1686. 2015 11 06. 2,6 apsk. l. l.
Išleido „Tyto alba", Kęstučio g. 4, LT-08117 Vilnius,
tel. 249 75 98, info@tytoalba.lt
Spausdino UAB BALTO print, Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Romualdo Rakausko nuotr.

Kas yra „Kalendorius“ ir kaip jį skaityti?

„Kalendorius“ priklauso knygų, vadinamų grožinėmis, grupei. „Kalendorius“ skirtas išvešėjusio proto sukeltiems simptomams lengvinti.

„Kalendorius“, kaip ir visos kitos knygos, gali sukelti šalutinį poveikį, dažniausiai jis būna lengvas (apakimas, atminties praradimas, vienatvė, senatvė, mirtis...) ir toliau skaitant išnyksta.

„Kalendorių“ visados skaitykite tiksliai taip, kaip nurodė autorius.

Įprasta dozė yra vienas puslapis per dieną.

Veiklioji medžiaga – lietuviškas žodis.

Dar veiklesnė – diržas. Bet jei nuolat skaitysite „Kalendorių“, jums to nebeprireiks.

ISBN 978-609-466-134-1

9 786094 661341

TYTO ALBA

Pirkite internetu www.tytoalba.lt